

yeniden millî

MÜCADELE

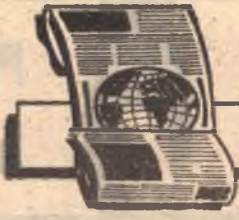
kadın
üzerindeki
iğrenc
tertipleri
açıklıyoruz

**TÜRK
KADININININ
VARLIĞINI
KORUYALIM**

21-27 EYLÜL 1971

YIL: 2 SAYI: 86

DIŞ BASINDAN SEÇMELER

İyi Bir Amerikalı Olmak İçin Lâzım Olan Şart Neymiş?

Siyonizm, Dünya İmparatorluğu siyasi ve kültürel teşkilâtlar ile faaliyet yürütmektedir. Dünya milletlerinin servetini soyarak, faaliyetlerine mâli kaynak temin eden beyneltigili yerlerinde, gerilla kampları ile gayesine erişmek için dünyanın çemilel Yahudilik son senelerde Amerika'daki faaliyetlerini de iyice keşifletmiştir. Dejenere olmuş Amerikalılar arasında Yahudi kültürünü yerleştirmek için yapılan en son teşebbüs ise Kaliforniya'da Sauta Susana Dağlarında açılan bir enstitüdür. Brandeis enstitüsü adını alan bu kuruluş bilhassa kolej çağlarındaki genç A.B.D. li Yahudileri yetiştirme gayesindedir. Okulun müdürü, Shlomo Bardin isimli 72 yaşında bir Yahudi din adamıdır. Aslen Ukranyalı olan Bardin, enstitüyü kısa zamanda büyütmüş ve sesini duyurur hale getirmiştir.

«Okulda 8 - 16 yaşları arasında çocuklar, kolej çağlarındaki gençler ve diğer yaşlardaki gençler, üç ayrı grup halinde eğitilirler. Sık sık verilen seminerlerde A. B. D. li Yahu-

diler konuşurlar. Tarihçi Artur Hertberg, Filozof Abraham Heschel ve yazar Elie Wiesel bunlardan üç tanesidir.» (1)

Bardin, Juadaizm'in tek kurtuluş yolu olduğu, neşe ve zevk ile çok yakından ilgili bulunduğu şeklindeki propagandaları ile gençleri kolayca cezbedebilmektedir.

Faaliyetlerin çekirdeği olarak, sadece Yahudi gençlerini kabul eden bir okul tesis eden Siyonizm, aynı okulun benzerlerini diğer eyâletlerde de açmak ve diğer din ve milletlerden talebe almak niyetindedir. Yahudi kültürünü A. B. D. li zenciler ve kızdilerililer arasında da yaymak için çalışmalar yapmaktadır.

Brandeis enstitüsü, başarı ile neticelenen bir tecrübe idi. Bundan sonra A. B. D.'nin başka eyâletlerinde, Avrupa'da, Danimarka'da, Meksika'da ve A. B. D. deki zenci ve kızdilerili gibi etnik gruplar arasında da buna benzer enstitüler açılacaktır.» (2).

Shlomo Bardin, enstitüyü mümkün olduğu kadar cazip bir hale getir-

— Beynelmîlel Yahudilik, bir taraftan, dünya kültürüne kendi siyonist damgasını vurmaya çalışırken; öbür taraftan, özel okullar açmak suretiyle ajanlığını yaptıracağı elemanlar yetiştirmeye gayret etmektedir. Bu özel okullardan bir tanesi de Newyork'tadır. Bütün dünya milletlerinden talebe kabul eden bu okulun ders programlarının başında, judaizm ve hümanizmi öğretmek gelmektedir. Yukarıda müdürü ile birlikte okulu görmekteyiz.

mek için çalışmıştır.

Bardin, talebeleri kaçırmamak için son derece sevimli gözükmektedir.

Enstitünün, Yahudi kültürünü yaymakta başarılı olması Yahudileri teşvik etmiş önümüzdeki senelerde bir hazırlık okulu tesis etmelerini sağlamıştır. Yakında Siyonist hizmetine açılacak olan okula her din-den ve renkten talebe alınacaktır. Alınan talebelerin tam bir Yahudi olarak yetişmesi için gerekli çalışmalar yapılmaktadır. Okulda İbrani-ce ve Humanite dersleri mecburi olarak ve tedrisatın ağırlık noktasını teşkil edecektir. (3).

A. B. D. üzerine hakimiyet kur-

muş olan Beynelmîlel Yahudilik, hakimiyetini pekiştirmek, Judaist kültürün A. B. D. de sarsılmaz hale getirmek için çalışmaktadır.

Shlomo Bardin'in şu sözü çok dikkate değer:

«İyi bir Amerikalı olmak için, iyi bir Yahudi olmak lâzımdır.» (4)

1) Time, 5.7.1971

2) Time, 5.7.1971

3) Görülüyor ki, Yahudilik Amerika gibi liberal memleketlerde hümanizm (insaniyetçilik) pozuna bürünmektedir. Orta doğuda en kanlı zulümleri icra eden Yahudiliğin bulunduğu semtlere intibak etmesi, ona pekçok kâr temin etmektedir.

4) Time, 5.7.1971

Hristiyanlık Durmadan Değiştiriliyor

Hristiyanlık, kendisine inananların ruhunda hergün biraz daha derinleşen boşluğa çare bulabilmek için, yeni yeni şekiller içerisine girmektedir. Öyle ki, bundan 500 yıl önceki, hattâ yüz yıl önceki bir hristiyanı getirseniz, bugünkü dindaslarını gördüğü zaman onları mutlaka aforoz ederdi. Hristiyanlığın bu kadar değişmesinde, onun naslarını değiştirmek ve istediği kılığa sokma hakkını inhisarında bulunduran ruhban sınıfının büyük etkisi olmuştur. Ruhban sınıfı, ilmin gelişen prensipleri karşısında temelleri çatırdayan muharref kitabı mukaddese, insanla-

Son sıralarda meydana gelen bu mezheplerden bir tanesine, taraflarınca «Terakki» adı verilmektedir. Yukarıda bu yeni hareketin, üç başlı bir keçiyle remzedilen amblemiyle taraftarlarını görüyorsunuz.

rı cezbedebilmenin yollarını, hristiyanlığın prensiplerini biraz daha değiştirmekte bulmuşlardır. Amerika'da kiliselere, bunun için en modern çalgı âletlerini almışlar, genç kız ve erkeklerin gelip her türlü seks gösterisini yapabilmelerine zemin hazırlamışlardır.

Ruhban sınıfının, hristiyanlık üzerindeki bu tasarrufu, çeşitli grupların yeni yeni din anlayışı ortaya atmalarına vesile olmuştur. Amerikan kapitalizminin madde kışkacında kıvrılan gençliğin manevi susamışlığını, hristiyanlık adına icad ettikleri görüşlerle istismar eden açığözler türemiştir. Bilhassa hippilere çengel atan bu şahıslar, kendi etraflarında toplanan hippilerle peyeni fakat yine insanı tatmin etmekten uzak hristiyanlık anlayışlarının temsilcisi olmuşlardır.

Şimdilik üç grup halinde kendisini gösteren, «Yeni Hristiyanlık»ın ileride çok daha fazla parçalara bölüneceği tahmin edilebilir.

«Kendilerine İsa inkılabı taraftarları diyenler arasında protestanlar, ve katolikler var idi. Bunlar Allah'ın varlığı, İsa'nın ilâhiliği (hâşâ) ve İncil'in temel bir kitap olduğu hususunda birleşiyorlardı. Şimdi bu grup, yeni doğan grupları yoldan sapmışlıkla suçlamaktadırlar.» (1)

«Bunlar tarafından suçlanan gruplardan birisi (THE WAY) yani «Yol» grubudur. Dış görünüş itibariyle diğerlerinin aynıdır. Ağustos (1971) ortalarına doğru bini mütecaviz men-

sup, Ohio'daki İncil Araştırma Merkezine (Yol grubunun kurduğu) gitmişler ve bir hafta orada çalışma yapmışlardır. Bu esnada müzik grupları da çalışmaya iştirak etmişlerdir. «THE WAY» in kurucusu Victor Paul Wierwille adında 54 yaşında bir adamdır. Şikago'daki İlahiyat Mektebi'nde ve Princeton Dini Seminerlerinde okumuş, İsa'nın Birleşmiş Kilisesi isimli teşkilâtın idare heyetinde çalışmış ve İncil'in 1. aşından itibaren araştırmasını yapmak için faaliyete geçmiştir.

Wierwille'e göre İncil'in çeşitli bölümleri değişik milletlere hitap eder. Ahdi-Atik ve 4 İncil Yahudilere, Ahdi Cedit'in geri kalan kısmı da «Tanrının Kilisesi'ne hitap eder.» (2)

Victor Paul'un St. Paul'un mektuplarına bağlı ve hristiyanlıkla yahudilik arasında bir münasebet kuracak şekilde yürüttüğü şüpheli faaliyeti etrafına pek çok kişiyi toplamıştır.

«1953'te faaliyete başlayan bu teşkilâtın üst tabaka ailelerinin çocuklarından müteşekkil, her eyalette 10 bin azası vardır. Wierwill'in kardeşi Harry ise 64 yaşında olup teşkilâtın muhasebeciliğini yapmaktadır. Bunun açıklamasına göre Pazar toplanmalarında, her sefer 10.000 dolar toplanmaktadır.»

«Yeni çıkan gruplardan bir diğeri ise «THE PROCESS» yani (Terakki) grubudur. 8 yıl önce Londra'da Robert de Grimston adlı bir eski Anglikan tarafından kurulan bu gru-

bun amblemi üç boynuzlu bir keçi ve onun üzerinde bir haçtır. Bunların inancına göre teslis akidesi, birbirleriyle mücadele eden üç ayrı tanrıyı ifade eder. Bunlardan biri «Yahova» (İltikam tanrısı) (3), Dişiplin, cesaret ve sertlik arzu eden tanrı. İkincisi Lucifer... Hayattan zevk almayı teşvik eder. Üçüncüsü ise Satan'dır. Ruhları alan, hem ahlaksızlığı, hem de zahidliği teşvik eder. Teşkilât Londra'da kurulmuş olmasına rağmen Toronto, Şikago, New Orleans, Cambridge ve Mass'da üyeleri vardır. Üyeler mektuplarla birbiriyle haberleşir ve teşkilâtlanırlar. Çoğu zaman da sokaklarda pankartlarla propaganda yaparlar. Haftada bir kere telepati ayını yaparlar. Ayın sırasında, gitar, davul ve gonglar çalar.» (4)

Bu tip grupların şimdi elde mevcut muharref İncil ile de alakası yoktur. Artık hristiyan âlemi, kendi kendisini avutmaktadır. Hristiyanlık uğruna akıtılan milyonlar ve milyarlar, yanlış bir inanç şeklinin telkin edememekte ve kendisine bir yol arayan insanoğlu, batıl doktrinler içinde çırpınıp durmaktadır.

(1) TIME 23 Haziran 1971.

(2) TIME 6 Eylül 1971.

(3) Bu ifadeler, yeni hristiyan hareketlerindeki Yahudi tesirini açıkça göstermektedir. Yahova Yahudilerin inandığı bir ilâhtır. Ve yeni hareket de bu ilâhı nanmaktadır.

(4) TIME, 6 Eylül 1971.

Türk Kadınlığının Durumu ve Kurtuluşu

Milletin iman, ahlâk, kültür, tarih ve menfaatine bağlı haftalık siyasî

MİLLÎ DAVA MECMUASI

YIL: 2 — SAYI: 86

SAHİBİ :

Ömer Ziya Belviranlı

MESUL MÜDÜR :

A. Selim Arkoç

İDARE YERİ :

Babıâli Cad. No: 50/4
Cağaloğlu — İstanbul
Telefon: 27 73 10

DİZGİ :

Şen - Al Matbaası

BASKI :

Güneş Matbaacılık T.A.Ş.
Cağaloğlu — İst.

ABONE ŞARTLARI :

Üç aylık : 18 Lira
Altı aylık : 35 Lira
Bir senelik : 70 Lira

YURT DIŞI :

Üç aylık : 25 Lira
Altı aylık : 48 Lira
Yıllık : 96 Lira

FİATİ: 150 KURUŞ

20. asrın krizler dünyasında, kadın, denebilir ki cihanşümül ve mahallî krizlerin en çok ezdiği ve hayatını törpülediği varlıktır. Kadının çağımızdaki dramını, kadın üzerinde yazılmış bütün ciddi incelemelerde, bütün yürek sızlatan haliyle görmek ve hissetmek mümkündür. Ancak, kadınlığın problemi, ya hukukî, ya siyasî, ya sosyal, ya da sexüel yönden ele alınıyor. Ve kadın problemi, bütüncü bir görüşle ele alınmıyor. Hele ancak kadının kendine itiraf edebildiği bir yığın problem, mantıklı görünen bir yığın hayalî reçetenin tatbiki ile çözülmüş zannediliyor. Hülâsa, kadının problemi gerçekçi ve sentezci bir görüşle ne tesbit edilmiş, ne de realist tedbirlere kavuşmuş bulunuyor.

Şüphesiz ki, insan olduğumuz ölçüde, insanlığın problemi ile ilgilieniriz. Ancak bizi yakından ve pratik olarak alakadar eden, Türk halkının ve Türk kadınlığının dramıdır.

Türkiye'de kadının durumu şöylece özetlenebilir. Türk kadını, kadın olarak varlığını tayin ve tesbit eden biyolojik ve psikiş bünyesinin zauretilerine ters düşen, sosyal, ekonomik, kültürel ve moral şartların tazyiki altında inlemektedir. İslamî ve millî yapımızın emrettiği, kadının erkek tarafından şefkat, sevgi ve saygı dolu himayesi, büyük ölçüde nefsi bir baskıya ve tahakküme yerini terk etmiştir. Ekonomik ve sosyal sıkıntıların en fazla tedirgin ettiği kitle, kadın kitlesidir. Acıklı tablo sadece bu kadınla bitse, gene tahammül mümkündür. Kadın, yüzbin canavardan daha korkunç erkek egoizminin sömürdüğü bir varlık halindedir. Bu egoizme, isterse Libido densin, isterse azgın içgüdüler densin, vicdan, ahlâk ve tabii kanunların cıdarını çatlatan, boşluklarından her an sızmaya hazır aşağı insan ihtiraslarının müdafaasız avı halindedir, Türk kadını.

Her sene kürtaş masalarında ölen binlerce kadın ve genç kızın, hayallerini resmî ve gayri resmî fuhuşun bataklığına gömmeye mecbur bırakılan binlerce muzdarip kadının acıklı hali, sistemimizin ve yaşayışımızın iğrenç iki yüzölçümünü ve korkunç istismar prensibini haykıran gerçeklerdir. Ve bu durum, insanlığın ve kadının alınına sürülmüş bir lekedir.

İnsan nefsi, (yahut Libidosu) en kirli, en iğrenç deneyden bile yavaş yavaş haz almaya müsaittir. Vicdanının gizli isyanını insafsızca bastırarak, aklının emrini bir tarafa iterek nefsinin hoşlandığı deneylere devam eder. Ve bu onda vazgeçilmez bir alışkanlık haline gelir. İnsan, vicdanı ve nefsi arasındaki muvazeneyi kaybeder ve ruh hastalıkları bu şekilde insanın varlığını tahrir eden bir mahiyet kazanır.

Gerçekçi bir görüş, insanın psikiş ve biyolojik yapısının ortaya koyduğu zaruretlere sırt çevirmeyen görüştür. Ve gerçekçi görüş, insanın cinsiyet içgüdülerini diğer iç güdüler gibi normal yollardan tatminini derpiş eder. Bu sınırsız istekleri, ilâhî ve tabii kanunların ışığı ile aydınlanmış aklın ve vicdanın istikamet ve hududunda tatmin etmek gerekir.

Aklın ve vicdanın bu aydınlık hali, kendiliğinden doğmaz. Müsbet bir iman, temiz bir ahlâk ve tabii bir nizam ve gerçekçi bir eğitim, insanda bu şahsiyet mükemmeliyetini hasıl edebilir. Aksi halde fert için sadece egoizmini tatmin bir gaye haline gelecektir. Ve bu iğrenç duygu, insanları arasında yayıldığı nisbette, kadın için erkek ve erkek için kadın, Libidonun tatmin aleti derekesine inecektir. Bu durumda insan, hemnevini eşya gibi kendi nefsinin tatmin için bir alet olarak görür. İnsana duyulması gerekli saygı kaybolur. Yani, kadın ve erkek, birbirleri için sadece birer sex vasıtası haline gelir.

İnsanın insan tarafından istismarının bu en iğrenç şeklinin, serbest aşk, cinsel hürriyet duraklarından, ruh hastalıklarına ve nihayet gizli ve açık fuhşa varması bir tesadüf olamaz. Bu; millî ahlâkın, millî kültürün ve millî ideallerin hoyratça çiğnendiği sosyal ve ekonomik yapının, iğrenç bir meyvesidir.

Bu iğrenç istismarın Türkiye'deki mekanizması şöyledir. Bütün nesir ve telkin vasıtaları,

gazeteler, dergiler, fotoromanlar, filmler, radyo ve televizyon neşriyatı her Allah'ın günü ahlâk, anane, vicdan aleyhine zehirli kismuklar saçar, insan şahsiyetinin ahlâk, vicdan ve insaf cıdarlarını çatlatırken, kadın ve erkeği gıcıklayan bir şehvet furçası, reklâm, moda ve güzellik adına insanları Eros'un, Afrodit'in mabedine (!) çağırıyor. Kadın mahremiyetinin teşhiri, en dayanılmaz şekiller altında cinsiyet içgüdülerini tahrik etmektedir.

İstekleri uyandırılmış ve ahlâkın baskısı alabildiğine kırılmış olan bu insanlar için, bu arzularını tatmin yolu daima açıktır. Gayri millî düzen, bu uyandırılmış ve fakat tatmin edilmemiş ve binaenaleyh tam bir muvazenesizliğe sürüklenen fertleri avutacak iğrenç meşgale neylerini de hediye (!) edivermiştir. Gizli ve açık fuhuş yuvaları, diskotekler, barlar, pavyonlar ve randevu evleri v.s. müşterilerini (!) beklemektedir. Bu yerler ki, binlerce allenin mezarı, binlerce genç kadının hayallerinin söndüğü iğrenç istismar yuvalarıdır.

İşte kadın varlığını yıkan mekanizmanın işleyişi, gayri millî düzende bundan ibarettir. Ve alabildiğine sorumsuz bir sex furçasının, fuhşun bütün neylerine basamaklık yaptığı ülkemizde, kadın haklarının varlığından bahsetmek, sözlerin en gülünç ve acısını söylemek demektir. Kadının devlet tarafından, sosyal, ekonomik, ve moral garantiye kavuşturulmadığı sürece, durum daima aynı olacaktır.

Şu halde, kısaca, kadının sosyal, ekonomik ve moral garantiye kavuşturulması nasıl olmalıdır. onu görelim.

Bu, her şeyden önce kadının varlığını tesbitle başlar. Kadın nedir? Kadın ferdî ve sosyal realitedir. Kadın toplumun azası olduğu için sosyal bir varlıktır. Bu tesbit, kadının sadece, kendi nefsi için varolmadığını gösterir. Fakat aynı zamanda ferdî ve şahsî bir varlıktır. Tıpkı erkek gibi. Kadının şahsî varlığını tesbit eden sınır ise, onun kadın oluşunda gizlidir. Kadın, erkekten biyolojik ve psikiş bünyesi ile ayrılır. Ve varlığının gereği, erkeği tamamlamaktır.

Kadın, erkekten farklı bir psikiş ve biyolojik bünyeye sahiptir, dedik. Bu fark, bilindiği zannedilen bir husustur. Fakat kadının bu farklı bünyesi ve bu farkın gerektirdiği fonksiyon ayrılığı daima, kasten ihmal edilir.

Çocukluktan, genç kızağa ve nihayet analığa doğru, şahsiyetinin basamaklarını tırmanan kadının bünyesinde bir sürü gelişme ve değişme vukubulur. Bu şimik, fizyolojik ve psikiş tekamül, kadını en ulvî vazifesine hazırlar. Bu, analıktır. Bizzat bünyesinin hazırlığı olan analık, tufeyli, rastgele ve maksatsız değildir. Ancak ana olmakla ki, kadın kâmil ve muvazeneî insan tipini, temsil edebilir.

Ve işte bu temel kanun, Türk kadınının devlet tarafından korunmasında göz önünde bulunur durulacak temel ölçüyü teşkil etmelidir. Aksi halde, sözde bir kadın haklarının varlığından bahsedilebilir.

Kadının temel fonksiyonun çocuğunun gerçek anası, kocasının tamamlayıcısı, ailenin vazgeçilmez unsuru olduğunu göz önünde tutarak, erkeğin egoizminden olduğu kadar, bizzat kadının Libidosunun esaretinden kurtaracak, iş hayatının kadının fonksiyonunu göz önünde tutan bir düzenlenmesine, millî ve gerçekçi bir eğitim imkânının ortaya konmasına, aileyi kuvvetlendirici müessir tedbirlerin alınmasına kesin bir ihtiyaç vardır.

Fakat her şeyden önce Müslüman Türk kadınının, Türk toplumunun içindeki ulvî yerini almaya hazırlanan ve bizzat Türk kadınının fedakâr sinelerinden çıkacak, bir uyanış hareketine ihtiyacı vardır. Onlar, kadın varlığının mümtaz manasını sağır kulaklara duyuracaklar. Ve kendi haklarının ve ulvî gayelerinin şuuru içinde, Türk kadını uyandıracaklardır. Kokuşmuş, çürümüş modelleri bir yana iterek, Hz. Haticele-rin, Hazreti Sümeyye'lerin, Süyünbika'lerin ve Nene Hatun'ların manevî mirasını şerefle, şanlı ve zaferle, yeni kadınlığın ideali yapacaklardır.

İstikbalin fedakâr Türk kadınına selâm!

Reformların Başarı Şartı Nedir?

Bugüne Kadar Yapılan Reformlar, Niçin Huzur Getirmemiştir ?

Son ikiyüzyıldan beri mütemadi harplerle, iş isyanlarla mülki olmayan kültürlerle yıkılışın eşliğinde göçün ve toparlanışın hasretini çekiyoruz 1960 yılından sonra gittikçe artan kanaat ihtilâfları ve anlayış farklılıkları ne hazzindir ki çok kısa zamanda düşmanlığa dönüştürüldü. Ceviz kabuğunu doldurmayacak kadar ehemmiyetsiz olaylar yüzünden mesela bir futbol maçı sebebiyle doğan bir arbededen- gencecik insanlar kaybettik. Politikacılarımız, Türkiye'yi uçuruma götüren bu siyasi dalgalanışları, görülmemiş lâkıydi içinde seyrettiler, bazan tahrik ettiler, düşmanın nihai gayesini, gâfletle denkleştirmeyecek tarzda unuttular. Derken 12 Mart'a kadar geldik.

MİLLİ POLİTİKA İSTİKAMETİNDE TEŞHİSLER

Şimdi başta bulunanların «Bugün bizim yapmakta olduğumuz iş, bir iktidar değildir. Buna bilhassa dikkat edilmesi lazımdır. Bugün askeri ile, sivil ile, memleketin kaderine hakim olan kadro, hepiniz, hepimiz, bir geref, haysiyet ve vatan-severlik imtihanı vermekteyiz» sözleriyle, yıllardır hasretini çektiğimiz millî politika kültürüne kısmende olsa yaklaşmış bulunuyoruz. Ve tarifsiz seviniyoruz. Bugün bir Başbakan'ı buhranın tarihini araştırırken bulabiliyoruz. Nihat Erim buhranın sebeplerini tetkik ederken, III. Selim zamanında yapılan, o zamanki cemiyetin sahip olduğu maddî ve manevî kıymetler temelinde asla oturtulamayan, batı memleketlerinin kendine has kısmi kültürlerini muhtevi terkipleri, memleketimizin bünyesinin kabul edemediğini belirtiyor ve orta öğretime temas ederken: «Benim şahsî görüşüm olarak şunu ifade edemiyim ki, III. Selim'den bu yana sarfe

dilmekte olan modernleşme hareketlerinin bugün arzu ettiğimiz düzeye varamamış olmasının başlıca sebebi, orta öğretimde memleketimizin bünyesine uygun gelecek sistemi isabetle seçememiş olmamız büyük rol oynamıştır.» diyor.

Bugün kalkınabilmek hamlesi peşindeyiz. Ancak kalkınma arzusu, millî idealer arasına girmeden, millî heyecanlara bağlanmadan, mil-

mizin temiz, ideolojik yapısına mutabık olamadı. III. Selim, II. Mahmut, Tanzimat, Meşrutiyet devirlerinde yapılan bütün islahat ve reform hareketlerinde millet bünyesini nazari dikkate alınamayı ve batıyı körü körüne taklidi müşahade ederiz.

Fransız, Alman, İtalyan modellerine saplanan zihinler, Anadolu halkının asırlardır bünyesinde yaşadığı hayal dolu müesseselere sırt çevir-

— Türkiye'de komünist hareketlerin gelişmesi, diğer sebeplerin yanında, anayasanın, sosyalizm istikametinde istismara elverişli maddelerinin siperinde olmuştur. Bu durumu sezen Nihat Erim, haklı olarak, icraatının ilk çalışmalarını anayasa değişikliğine oturtmuştur.

Resimde Erim'i ve bu değişikliğe karşı çıkan temelli senatör Ahmet Yıldız'ı görmekteyiz.

tin sarîh desteğine sahip olmadan topyekûn kalkınmayı gerçekleştirmek mümkün değildir ve son iki asırdır bu gayeden uzak yetiştirilen nesil, biz zat Erim'in ifadesi ile tarih, coğrafya, matematik ezberleyen çelebi esen diler pozisyonundadır. Bugüne kadar yapılan bütün reform hareketleri memleketimizin realitelerine, milleti-

mişlerdir. Bilhassa millete hayat idealini veren eğitim müesseseleri milletin evlatlarını yıllar boyu garbın köhnemiş modelleri içinde uyuşturmuşlardır.

Başbakanlık seviyesindeki bir ağızdan bugün buhranlarımızın köklerine inen bir teşhis duyabiliyoruz. Bu teşhis bizi reform hareketlerinde mil-

lî vicdanın kabulleneceği ve millî heyecanın katılacağı uygulamalara götürürse gerçek bir teşhis olacaktır. Bugüne kadar süregelen politik davranışlarından birisi olarak kalacaksa böyle bir teşhisin de manasız olduğu meydana çıkacaktır. Kısacası Erim'in sözü, Eğitim'de gerçekten millî, yabancı empozelerden uzak, hissi davranışlara kesin bir cephe almış reformları gerektirir. Milleti üzücü hareketlerin, millî reform olamayacağı ise açıktır.

PARTİ ÇEKİŞMELERİ, ESAS GAYEYİ UNUTTURDU

Geride bıraktığımız hafta içerisinde Anayasa değişikliğinin kabülü dolayısıyla, Genelkurmay Başkanlığının da yapılan toplantıda Başbakan Siyasi İşler Yardımcısı Sadi Koças'ın konuşmaları, özellikle dikkatleri çekti. Bu konuşmalardan bazı pasajlar nakledeceğiz.

12 Eylül günü Genelkurmay Başkanlığında yapılan toplantıda Koças, rüşvetçiliğin salgın haline geldiğini belirtirken; «Bugün Türkiye, köylerden kentlere kadar politikacıların yanlış tutumları sonucu birbirine düşman hale getirilmiş insanların memleketidir» diyordu. Yine aynı konuşmasında Türkiye'deki Vatan Bölme Faaliyetlerine temas ederken, Birleşik Cephe Taklidini açıklıyordu: Bugün Kürtçüler sosyalizmi, Komünistler de Kürkçülüğü davalarına alet etmek ön niyeti ile bir ölçüde birleşmişlerdir.»

Görüldüğü gibi Koças, konuşmasında hayatî mevzulara el atmış, isabetli teşhisler koymuştur. Ancak aynı konuşmasında yukarıdaki isabetli teşhislerle tezat teşkil eden bazı fikirler mütalaa etmesi, şüphesiz milleti incitti. Gönülün arzu ettiği şey, başa gelisinden beri konuşmalarında çok zaman millî bir politikanın işaretlediği isabetli teşhisleri ortaya koyabilen Sayın Koças'ın, Mehmetçiğin dindar olmadığı mealinde sözler sarfetmemesi idi. Koças diyordu ki; Vatan'da aslında mutaassıp olmak şöyle dursun, çok dindar bile değildir. Erlerimizden iyi biliriz. İslamiyetin hiç bir şartına riayet etmezler. «Ancak unutulmuştur ki; yüzyıllar süren şanlı tarihimize, Mehmetçiğin hücumla kalkarken hep bir ağızdan söyle-

Komünizmin Adalet Karşısındaki Hesaplaşması Son Safhalarda

Sıkıyönetim Mahkemelerindeki duruşmalara geçtiğimiz hafta içerisinde de devam edilmiştir. Mahkemelerin başladığı günden beri aynı komünist taktiklerini uygulamaya devam eden sanıklar, bu hareketlerini ısrarla sürdürülebilmektedirler; Sıkıyönetim Mahkemelerinin kendilerini yargılayamayacağını, mahkemelerin kuruluş tarzının Anayasaya aykırı olduğunu, mahkeme heyetinin veya savcının faşist davranışlarda bulunduğunu, şahitlerin yalan söylediğini iddia eden komünistler böylece mahkemeleri oyalamak gayretlerinde bulunmaktadır. Duruşmaları takip edenler görecektir ki, sanki Anayasa'yı ihlâl eden, banka soyan, adam kaçıran, gehir eşkiyalığı yapan bunlar değil de mahkeme heyeti!... Daha dün devleti yıkmak için silaha sarılanlar, bugün kendilerini millet adına yargılayan adil Türk mahkemelerini töhmet altında bırakmaya çalışıyorlar. Sanık sandalyeleri bu Dimitrov mukallitleri için müdafa makamı değil de, suçlama baka ret etme, alaya alma mevkii oldu.

«BU DAVA KIZKARDEŞİYLE CİNSİ MÜNASEBETTE BULUNANLARLA...»

13 Eylül günü İstanbul 1 numaralı Sıkıyönetim mahkemesinde «83 sanıklı dava»nın şahitlerinin dinlenmesine devam edilmiş, şahit Doğan Yıldırım Türk komünistlerin ağır hakaretlerine uğramıştır. Verdiği ifadede Kadıköy ve Ada'da yapılan gizli toplantılardan bahseden eski Deniz Harp okulu öğrencisi Yıldırım Türk:

«Okul idaresine müteaddit defalar bunların toplantı yaptıklarını ve okulda çirkin hareketlerde bulunduklarını bildirdik. Fakat okul idaresi ilgilenmedi ve bunların teşkilâtlanmalarına yardımcı oldu. Okul idaresi bu suretle bizi yalnız bırakmıştır. Sanıklara karşı kinim yoktur.» demiştir. Verdiği ifadenin yalan olduğunu iddia eden sanıkların avukatları, şahidin tevkifini istemek durumunda olmuşlar, fakat mahkeme heyeti bu isteği reddetmiştir. Sanıklardan İbrahim Akın da:

«Üç şahit bir savcı, dört kişilik bir komite kurmuşlar davayı sürdürüp gidiyorlar» diyerek savcıya hakarete yeltenmiştir.

Öğleden sonra da devam edilen duruşmada Deniz Harp Okulu eski 1. sınıf öğrencisi Nejat Köseoğlu dinlenmiştir. Mahkeme salonunun karışmasına ve komünistlerin sınır krizleri geçirmelerine sebep olan ifadesinde Köseoğlu, yüksek vatanseverlik duygularıyla:

«Bu dava, 83 sanıklı, 5 şahitli bir dava değildir.» diyerek söze başlamış ve: «Bu dava kızkardeşi ile cinsel münasebette bulunmayı normal sayanlarla 5000 yıllık Türk tarihinin son müstakil kalesi Türk'ün haysiyet ve namus davasıdır.» demiştir.

Bu sözler üzerine sanıklar ayağa kalkmış ve Atilla Sarp sinir krizleri içinde mikrofonu şahidin üzerine fırlatmıştır.

Komünistlerin bu şekil davranışları pek manalandırılmamıştır. Zira Köseoğlunun söyledikleri komünizmin ahlak anlayışının en basit bir misalidir. Ankara'da Mustafa Kuseyri adlı Dev-Genç'inin yine başka bir Dev-Genç'li komünist tarafından öldürüldüğü günlerde Siyasal Bilgiler Fakültesinden komünist ahlak anlayışının mümtaz (!) temsilcisi bir sözlüme kız: «18 yaşından sonra hâlâ bákire kalmak feodalizme ve gericiye verilmiş en büyük tavizdir.» derken, şimdi mahkeme salonlarında namusluluk pozu yapan sanıklar neredeydi? Kimbilir bunlar belki de tatbikat safhasına geçme fırsatı bulamamış nazariyatçılarıdır.

Şahit Köseoğlu'nun daha sonra okulda cereyan eden bazı hadiseleri ve Çamlıca gazinosunda yapılan gizli konuşmaları anlatmasını müteakip, hakim Albay Remzi Şirin, duruşmayı ertesi güne bırakmıştır. İkinci gün devam edilen duruşmalarda şahit Ömer Gökbayrak da dinlenmiş ve mahkeme 20 Eylül'e ertelenmiştir.

Öte yandan Mahir Çayan ve avanesinin de duruşmalarına 3 numaralı Sıkıyönetim Mahkemesinde devam edilmiştir.

ANKARA'DAKİ MAHKEMELER

Tümgeneral Ali Elverdi başkanlığında, duruşma hakimi yarbey Meh-

met Turan ve üye hakim Yarbey Besim Doğuşlu'dan kurulu mahkeme heyetince 1 numaralı Sıkıyönetim Mahkemesinde; Emniyet 1. Şube eski müdürü Altan Ünal'ı yasalama ve tabancasını almak, otomobil çalmak, patlayıcı madde ile ruhsatsız tabanca taşımak suçlarından sanık üç solcu militan yargılanmıştır.

Askeri savcı yarbey Ahmet Sağlam sanıkların 28 yıla kadar hapisle rini istemiştir.

TİP'LİLERİN DURUŞMASI Ş. ERİK: SOSYALİZMİ SAVUNUYORUZ

Diğer taraftan çeşitli konuşmalarıyla komünizm propagandası yapmak ve sınıf hakimiyeti kurmaya çalışmak suçlarından sanık TİP eski Genel Başkanı Behice Boran ve takımının Sıkıyönetim 3 numaralı mahkemesindeki duruşmalarına da devam edilmiştir.

Parti Genel Sekreteri Şaban Erikin yaptığı konuşmasında: «Biz sosyalizmi savunduğumuz için yargılandığımızı biliyoruz. Ama sosyalizme karşı durmak ve sosyalist gelişimi önleme ve çalışmak esasında insanlığa (?) karşı işlenmiş en büyük suçtur.» demiştir.

TİP'in iddianamede belirtildiği üzere bir sınıf partisi şeklinde kurulup faaliyet gösterdiğini kabul eden solcu sanıklar, kanunların tanıdığı durum dolayısıyla Türkiye'de emekçi kitlenin haklarını savunacak sosyalist bir partinin bulunması gerektiğini iddia etmişlerdir.

Türkiye Gizli Komünist Partisinin su yüzündeki kısmı ve Moskova'nın beşinci kolu olan bu ihanet şebekesinin mensuplarının Sıkıyönetim mahkemelerinde lâik oldukları adalet tecellisine uğrayacaklarında şüphe hemiz yoktur. Yalnız şurası da unu-

— Görülmemiş gaflet ve hiyanetlerin ortasında devleti komünizmin kucağına teslim etme yarışı verirken enselenenlerin Örfi İdaredeki mahkemeleri devam ediyor. Resimde, Türkiye'ye komünizmi getirmek ve Doğu Anadolu'da müstakil bir devlet kurulmasını arzu ve teşvik etmek suçlarından yargılanan TİP'iler görülmektedir.

tulmamalıdır ki, bu sosyalizm ajanları millî vicdanda çoktan mahkum edilmişlerdir. Tıpkı asırlık düşman Moskof gibi, Yunan gibi, Bulgar gibi.

TİP Genel Sekreterinden sonra söz alan Askeri Savcı Yarbey Mustafa Denizli «Zor düzenlerden ırkçılaşa da, faşizme de, komünizme de karşıyız» demiştir.

Uzun bir kısmı, diğer komünistlerin de yaptığı gibi oyalama taktikleriyle geçen duruşma 21 Eylül'e bırakılmıştır.

185 TÖS (Türkiye Öğretmenler Sendikası) yöneticisi ise önümüzdeki günlerde Sıkıyönetim Askeri Mahkemelerinde, Türk Ceza Kanununun 141 ve 142. maddelerine aykırı olarak komünizm propagandası yapmak ve bu gayeyle cemiyet kurmak suçlarından yargılanacaklardır.

Ayrıca TÖS sanıkları arasında bulunan Keskin ilçesi Barakobaşı köyü öğretmeni Abdullah Özcan'ın evinde, Sıkıyönetim Güvenlik Mekanlarında yapılan aramada ihtilâlden bahseden ve komünist propagandası yapan önemli mektuplar ele geçirilmiştir.

Lenin'in «Devlet ve İhtilâl» kitabını Türkçe yayınlayan «Sosyalizm ve Bilim» yayıncısı idarecisi Süleyman Ege ise komünizm propagandası suçundan 2,5 yıldır yargılanmakta olduğu Ankara 2. Ağır Ceza Mahkemesince 7,5 yıl hapse mahkum edilmiştir.

Yine Ankara'da Abidinpaşa semtinde dinamit atmak ve bir başkominerin yaralanmasına sebep olmak tan sanık olarak Sıkıyönetim 1 numaralı Mahkemesinde yargılanan Dev-Genç'li militan Sedat Öztas da 3 sene 10 ay mahkûmiyet cezası yemiştir.

Sıkıyönetim Mahkemelerinin icraatından da anlaşılacağı üzere komünizm bugün sanık sandalyesine oturulmuştur. Rusya'nın içimizdeki beşinci kolları mahkemelerde elbette aç tavuğun kendini dari ambarında gördüğü gibi, «Türkiye mutlak sosyalist olacaktır» diyeceklerdir. Bundan önce olduğu gibi, bundan sonra ki duruşmalarda da mahkeme heyetine, savcıya ve şahitlere yalan ve iftira çamurları ile hakarete yeltenecekler, Mahkemelerin itibarına gölge düşürmeye çalışacaklardır. Şurası sevindiricidir ki, bugün onların şiretiklerinin komünist taktiklerinden ileri geldiği askeri savcı ve hakimlerimizce anlaşılmış bulunmaktadır.

«Türkiye'de komünizm yoktur, sosyalizm başka, komünizm başka» diyen birçok gafil bugün teşkilâtı ve dışarıdan beslemeli bir hiyanet teşkilâtı ile karşı karşıya kaldığını idrak mecburiyetinde kalmıştır.

Sıkıyönetim mahkemelerinin tarihî kararlara yaklaştığı şu günlerde milletimiz büyük bir sabırla neticeyi beklemektedir. Verilen kararların millî vicdanın istediği istikamette olacağı temennisiyle...

diği «Allah, Allah» sadaları şekil vermiştir. Yine biz sayet Mehmetçiğe Koşay'ın bu sözlerini bir tahrik vasıtası olarak kullanmak istemeksizin belirtmek gerekiyor ki, ordu ve millet hakkında yapılan bu tahmin isabetli değildir. Taassup başkadır, tahrike kapılmak başkadır ve dine samimiyet ve ihlâs ile bağlı olmak daha başkadır. Halkın tahrikine, sebep olan hususları ortadan kaldır-

madan, halkın dinine, devletine ve kudsî değerlerine küfreden komünist şirretliği, din düşmanlığı «cahilden birşey çıkmaz; çıksa çıksa peygamber çıkar» diyebilen kokmuş propaganda sürüp giderse, biz ne kadar mani olursak olalım halk yine tahrik olur.

Kendi payınıza düşününüz, değer verdiğimiz hususlara yapılan hakaretler sizi bile galeyana getiriyor.

Değil ki, hayatından arız bildiği müesseselere küfredilen halk. Milletle bundan böyle daha sık kurulan münasebetler, zannediyoruz ki Koşay'ın fikrini değiştirecektir.

ALMANYA'DA KOMÜNİST TAHRİKLERİ VE ERİM

Erim'in Anayasa değişikliği sebebiyle Senatoda yaptığı iki konuşmanın metnine geçerken, Başbakanının Almanyadaki komünist faaliyetleri, Üni-

versite özerkliği hakkındaki görüşlerini ve tabii senatör Ahmet Yıldız'a verdiği cevapları sunacağız.

Birkaç hafta önce Almanyadaki komünist faaliyetlere dikkati çekmiş, Alman Komünist Partisinin orada çalışmakta olan işçilerimizi bir komünist ihtilâle peşkeş çekmeye uğraştığını belirtmiş ve Almanyanın üs haline getirilmekte olduğunu is-

(Sayfayı çeviriniz.)

aria savunmuşuk. Açıklamalarını-
nın üzerinden çok az bir zaman geç-
nişken, Nihat Erim'in Almanyadaki
tahrikçiliği anlatan konuşmasına şah-
nit olduk. Erim'in Senatodaki konuş-
ması aynen şöyle :

«Devlet bugün dış tehlike ile kar-
şı karşıyadır. İçeride bunların elleri
ayakları vardır, devamlı ihtilâl isti-
yenler vardır, daha dün Almanyada-
ki Elçiliğimiz önünde komünistler
arafından maddi ve manevi destek
göstererek kandırılmış bir takım gençle-
rimiz nümayiş yapmışlardır. 22-23
yaşlarındaki gençler bu işi amatör-
ce mi yapıyorlar sanıyorsunuz, Filis-
tindeki örgütler boşuna mı eğitiyor-
yorlar zannediyorsunuz, yeni yeni ele-
manlar yakalanmaktadır. Bunların
hepsini ilân etmiyoruz. İçimiz kan
ağlıyor.»

Başbakan bu konuşmayı yaptığı
gün, Almanyadan gazetelere intikal
eden şu haber, Almanya hakkındaki
endişelerimizin ne kadar haklı ol-
duğunu ortaya koyuyordu.

«Alman polisinin ve gümrük yet-
kililerinin havaalanlarında yaptıkla-
rı aramalar sonucu Türkiye'ye sokul-
mak üzere hazırlanmış 126 tabanca,
50 cop, 432 bıçak ve 6 makineli tü-
fek ele geçirilmiştir. Ayrıca çeşitli
tahrip kalıpları ile büyük çapta nitrog-
liserin bulunmuştur.»

TÜRKİYE'DE İMTİYAZLAR, LAĞVEDİLMİŞTİR

Üniversite Reformu Kanun Tasarısı'nı hazırlayacak çalışma grubuna çağırıldığı halde, sudan bahaneler i-
cat ederek gelmeyen İstanbul Üni-
versitesi de, ağzunun payını bizzat
Başbakandan aldı. Güya bu çalışma
grubuna katılanlar, Üniversite hak-
kında söz söyleyecek selâhiyatte in-
sanlar değilmiş. Bu da ne demek? Ü-
niversite hakkında söz söyleyebil-
mek kudreti, sadece üniversite men-
suplarına mı aittir? Zaten bu illet an-
layış değildir ki; üniversiteleri bir
kaç seneden beri işlemez hale getir-
miştir. Polis giremez, üniversite ten-
kit edilemez. Neymiş? Özerklik.

Erim bu çalışmalar sırf akademi
temsilcilerinin de çağırılmış olması
yüzünden katılamayan İstanbul Üni-
versitesi yetkililerine hitaben, Tür-
kiye'de imtiyazlar, sınıflar, asalet-
ler lağvedilmiştir. Bilimde asalet ün-
vanı tanımıyoruz. Gelen gelir, gel-
meyen gelmez. Bu kanun mutlaka ha-

zırlanacak ve en kısa zamanda yü-
rürlüğe konacaktır. Bugün Türkiye-
miz bu tür protokol mülâhazalarını
bir tarafa bırakıp, süratle el ele ver-
me zorunluğunu getiren sorular için-
dedir.» demiştir.

Özerklik hakkındaki görüşmeleri-
ni de şöyle belirtmiştir: Üniversite-
ler özerktir ama Türkiye Cumhuri-
yetinin üniversiteleridirler ve devlet-
ten bağımsız değildirler.»

ELBETTE Kİ KOVANA SOPA SOKACAĞIM

12 Mart'tan önce verdikleri beya-
natlarda Türkiye'de «devletin mut-
laka yıkılması gerektiğini» belirten,
işçiyi Kızılay'a doğru yürüyüşe çağı-
ran, tabii senatörlerden Ahmet Yıldız,
Haydar Tunçkanat, Mucip Atak-
lı Anayasa değişikliği ile ilgili ola-
rak hayli endişeye düşmüş olacak-
lar ki, değişen maddeleri şiddetle
tenkid etmek istemişlerdir Tabii se-
natör Ahmet Yıldız ve şürekâsına,
başbakan tarafından verilen cevabı
sütunlarımıza alıyoruz.

«Sayın Ahmet Yıldız, toplumsal
örgütler var dedi. Evet sayın Yıldız
reform yaparken, arı kovanlarına so-
pa sokuyorum, daha da sokacağım.
Daha da çok karşımıza çıkacaklar,
memleket, arazi arazi parsellenmiş.
Üniversite özeikliği, şu yetkisi, bu
kudreti, her parselin üzerine bir grup
çıkış, dokunma benim parseline di-
yor. Dokunmazsam senin parseline,
bu bozuk gidişi nasıl durduracağım?
Reformları nasıl yapacağım? Arkadaş-
lar sizin güveniniz oldukça biz hiç
bir şeyden perva etmeksizin, birşey
den çekinmeksizin bir yandan mem-
leketin aşayış ve emniyetine göz dik-
miş olanlar, ebedi ihtilâl taraftarla-
rına karşı duracağız.»

BUHRANIN TARİHİ VE SEBEPLERİ

Yazımıza son vermeden önce, Tür-
kiyenin bugünkü şartları muvace-
hesinde, temel meselenin milletin,
devletin ve mübarek dinimizin korun-
ması olduğu tekrar ederiz. Sayın
hükümet yetkililerinin mutlaka ger-
çekleştirileceğini söyledikleri reform-
ların, Türk milletinin özelliklerine in-
tibak ettirilmesi gereği yanında, re-
formları yürütecek yetkililerin millî
kalkınmanın genel ve özel bütün ko-
nularını bilmelerinin, tetkik etmele-
rinin şart olduğu arz ederiz. Buna kı-
saca millî reformlar silsilesi demek

yerinde olur. Eğer III. Selim'den bu
yana yapılan ıslahat hareketleri ba-
şarıyla ulaşmamışsa, sebebi batıdan
kopye edilmiş terkip sistemlerin
Türk milletinin özüne uymayıdır.

Islahat hareketleri, ilmin, idealin,
inancın özüne dayanmak mecburiye-
tindedir. Pierre Gaxotte'nin de be-
lirttiği gibi, III. Selim'den bu yana
yapılan ıslahat hareketleri, Türk kül-
türü, yaşayışı, inançları ile tezat teş-
kil ettiği için başarısızlığa uğradı.
Zira bir milletin kültürü cemiyetin
kendi tarzındaki bir eserinden iba-
rettir. Cemiyete kendi inisiyaları
yönünden seyretemeyen bir sistemin
tatbiki kısa zamanda arızalar doğu-
rur. Ve belki de ileride telifisine de
imkân bulunamaz.

Bugün Türkiye'de komünizmin kıs-
mi tasfiyesi yapılabilmektedir. Ancak
Türkiyedeki üsleri dağıtılan komü-
nist güruh, bu sefer Almanya'yı üs
seçmiş bulunuyor.

Takdir edilir ki, bir ülkede sıtma-
nın durdurulabilmesi, bataklikların
kurutulması şartına bağlıdır. Milyon-
larca yumurtayı en ücra köşelere bı-
rakmış mikropolarla, ferdi mücadele
intihar demektir. Şimdi yine tarihi
vazifemizi yaptığımız kanî olarak,
bir kez daha hatırlatıyoruz, Alman-
ya'daki işçilerimiz komünizm tehli-
kesi karşısında yalnız bırakılmama-
lıdır.

Memleketimiz meş'um Yalta Konfe-
ransı ile tampon bırakılmış bölge-
lerin jeostratejik yönden en mühimi-
dir. Bu yüzden devamlı dış tehlike-
lere maruz kalmaktadır ve kalacak-
tır. Bunu Başbakan da belirtmiş bu-
lunuyorlar. Bu tehlikenin başında ise
hiç şüphesiz komünizm gelir. Ancak
komünizm tehlikesinin kesinlikle ber-
teraf edilmesinde halkın uyandırıl-
ması, teşkilâtlandırılması asgarî şart-
tır. Komünist çetelerin Türkiye'de
tasfiyesi esnasında, halkımızın icra
ettiği mühim fonksiyonu hatırlar-
sak, onun inançlarına ve topyekün
millî ideallerimize nasıl can havliyle
sarıldığını ibretle görmüş oluruz.
Bir devlet ancak milletin aktif des-
teğiyle faaliyetlerini yürütür. Başa-
rılı neticeler hasil eder. Nihat Erim
de Bingöl de yaptığı konuşmada bu
gerçeği ortaya koymuştur. Devlet —
Millet beraberliği, hayatiyetin ve
başarının esasıdır. Devletin vazifesi
millî ideallere paralel yürümektir.

Türk Milleti Helenizmin Kıbrıs'taki Oyunlarını Bozacaktır

Kıbrıs konusunda bir süreden beri
devam eden politik gelişmeler gün
geçtikçe ciddileşmekte ve ada üye-
rindeki bir takım beynelmilel oyun-
ları açığa çıkarmaktadır.

Geçtiğimiz hafta içerisinde bu me-
seleyle ilgili olarak en çok sözü e-
dilen hadise, Grivas'ın gizlice Kıb-
rıs'a girmesi olmuştur.

GRIVAS KIBRIS'A NEDEN GÖNDERİLDİ?

1954 de Kıbrıs'a albay olarak so-
kulan George Grivas, E O K A adın-
daki tedhiş gruplarını kurarak sene-
lerdir Türk kanı akıtan bir haindir.
1967 den beri güya Atina'daki evin-
de göz hapsinde (!) bulunan 73 ya-
şındaki bu ENOSİS şampiyonu şimdi
yine Kıbrıs'tadır.

Fakat Grivas adaya, Yunan gazete-
lerinin propaganda ettiği gibi gizlice
değil bizzat Yunanistan tarafından
gönderilmiştir. Bir defa Grivas'ın
Atinadan ayrıldığı tarihin, Makarios'
un Atina'ya geldikten sonraya rast-
laması düşündürücüdür. Yani Grivas
Makarios - Atina görüşmelerinden
sonra kararlaştırılan yeni «Enosis»
plânlarını gerçekleştirmek üzere a-
daya sokulmuştur. Ve halen Girne
Metropoliti Kiprianu'nun Omorfo
kasabasındaki evinde bulunmaktadır.

Geçen Cuma günü Lefkoşe'ye ge-
len Grivas, Lefkoşe - Limasol ve Tro-
des arasında hızlı bir faaliyet gös-
termektedir. Buradaki Rumları kışkırtarak
«Kıbrıs'ın Yunanistana bağlan-
ması» (Enosis) için plânlar hazırla-
maktadır. Bu arada Rum yeraltı teş-
kilâtı Ulusal Cephe» Grivas'ı destek-
lediğini açıklarken, Kıbrıs Rum hü-
kümeti gayri resmî olarak Grivas'ın
Makarios ile iş birliği yapmasını is-
temektedir.

Zira Yunan ve diğer Avrupa ga-
zeteleri, Lefkoşe muhabirlerine at-
fen verdikleri haberlerde Makarios
ile Grivas'ın arasının açık olduğunu
propaganda etmektedirler. Böylece
Grivas'ın hareketlerinin şahsî oldu-
ğunu ve girişeceği faaliyetlerin
Atina veya Makarios'u bağlamayaca-
ğını telkin etmek istemektedirler.
Aslında biraz önce de belirttiğimiz
gibi Grivas - Makarios - Atina görüş-
melerinin neticesinde adaya gönderil-
miştir. Makarios Grivas'ı adım adım
takip ettirdiğini söylemektedir. Bu
açıklama bile ihanet perdesini ara-
lamaya kâfidir.

edilen Grivas'ın normal olarak sınır
dışı edilmesi gerekir. Makarios yö-
netimi ise böyle bir teşebbüste bu-
lunmamıştır. Asla da bulunmayaca-
tır. Zira Makarios'un da, Grivas'ın
da istediği ENOSİSTİR.

Ada'da durum da bir hayli gergin
dir. 15 Eylül sabahı Kıbrıs'taki bü-
tün Rum okullarında Grivas lehinde
gösteriler yapıldığı söylenmiştir.
Rum yöneticileri resmî olmamakla
beraber, Grivas ve adamlarının elin
de bol miktar silah bulunduğunu
itiraf etmektedirler.

Öte yandan Kıbrıs ile ilgili diplo-
matik faaliyetlerde de yavaş gelişme-
ler kaydedilmeye başlanmıştır

— Milletimizin bir anarşi ortamında neredeyse boğulmak istenmesinin
başlıca sorumlularından birisi de üniversitedir. Üniversitenin bu hatası
artık anlaşılmalıdır ki, yeni bir kısım reformların mevzuu haline gelmiş-
tir. Gönül arzu eder ki, bütün diğer reformlarla beraber üniversite re-
formu da, gerçekten millî temellere oturtulsun. Resimde, bu mevzuda
çalışan yetkililer görülmektedir.

— Binlerce masum millet evlâdının kanına girilmesinin baş sorumlusu, Eleni köreği Grivas.

Kıbrıs Rum Yönetimi, Ada'daki durumun kötüleşmesi halinde 1959 Londra anlaşmaları gereğince Kıbrıs'a müdahale hakkını kullanmak niyetine karşı İngiltere'yi dolaylı olarak ikaz etmiştir.

Yunan Dışişleri Bakanlığı Müsteşarı Hristos Ksantopoulos Palamas da Pazartesi günü Londra'da daimi Müsteşar Sir Denis Green ile «Yunan - İngiliz ilişkileri» ve öteki milletler arası konularda bir görüşme yapacaktır. Palamas'ın salı günü de Dışişleri Bakanı Alec Douglas Home'u ziyaret etmesi muhtemel gözükmektedir.

Ayrıca 5 Ekimde sona erecek manevralara katılmak üzere «Bulwark» ve «Fearless» adlı İngiliz harp gemileri halen Kıbrıs önlerinde bulunmak tadırlar.

YUNAN, ASIRLIK İHANETLERİN İÇİNDEDİR

Azgın Elenizm iştahlarının yanıp tutuştuğu Yunan, halâ eski Bizans'ı diriltme sevdasındadır. Megalo - İdea «Büyük Yunanistan» hülyalarına ve Müslüman - Türk düşmanlığını politikasının temeli yapmış Yunan, bizim ebedi düşmanımız olmuştur. Fazla gerilere gitmeden sadece yarım asırlık tarih sayfalarını karıştırmak bile bizi İzmir'den kaçan Yunan sürülerinin arkalarında bıraktıkları yüzlerce vahşet ve işkence tabloları, masum yavruların feryatlarına karışmış yanık et kokuları ve gözleri oyularak, süngülenerek öldürülen binlerce şehidin va siyeti ile karşı bırakacaktır.

Milletimizi Anadolu'dan sökülüp almak için beynelmîl millet düşmanlarının her fırsatta üzerimize saldırttığı Yunan, bugün ihanetlerine son vermiş değildir.

Bugün bize Papadopoulos'tan selâm götürülenler, olsa olsa Bizans ruhu ile dolu Yunan'ın tarihî ihanet politikasının kör aleti olabilirler. Bize Yunan dostluğundan bahsedenlerin bu vatanda yaşama diye bir iddiaları da olmayabilir ama, 35 Milyon Türk'ün Yunan'la görülecek bir hesabı muhakkak ki, vardır. Bu, en azından Kıbrıs'ta banyolarda katledilen masum yavruların cevap görmemiş intikam feryatlarının ve alçakça akıtılan kanların hesabıdır.

Dost gözüküp arkadan hançerlemek Yunan'ın en büyük hasletidir(!) Ve vaz geçilmez politikasıdır. Bugün tan Kıbrıs meselesini halletmek için Ankara ile dostane (!) temaslar kurma arzusunda olduğunu beyan eden ken bir taraftan da Makarios'la anlaşıp Müslüman - Türk katliamı için Grivas'ı adaya gönderiyor. Arkasın-

Krusçef Öldü! Komünist Mekanizma Kendi Liderlerini Yemeye Devam Ediyor

Ukranya'nın bir köyünde 1894 te doğan Macar kaatili Krusçef öldü ve gözden düşen liderlerin gömüldüğü mezarlığa sessizce gönderiliverdi. 1917 Bolşevik ihtilalinin yapılmasında faal görev alan Nikita Krusçef bir madencinin oğluydu. İhtilali ri Kaganoviç sayesinde, Ukranya Komünist Partisi üyeliğine alını. 1932 de de yine Kaganoviç'in isteği ile komünist Partisi Sekreterliğine getirildi. Bu atlamalardan sonra Krusçef'in Komünist Partisindeki hayatı didiş me içerisinde geçmiştir.

Mareşal Bulgagin'le birleşerek iktidarda bulunan Georgi Malenkuov ve Lavrenti Beria'yı tasfiye etti. 1957 yılında Arnavutluğa yaptığı resmi bir ziyaretten dönen Savunma Bakanı Mareşal Jukov, Moskovaya adını atar atmaz azledildiğini öğrendi. 1958 de kendisine epey yardımcı olan Bulganin'i Başbakanlıktan attı. Böylelikle hem Başbakan, hem de komünist partisi 1. sekreterliği vazifelerini şahsında topladı. Görülüyor ki, Bolşevikliğin tarihi geleneğine sadık kalan Krusçef, en yakın yoldaşları Bulganin ve Kaganoviç'i kapı dışarı etmekte bir mahzur görmemişti.

11 yıl Rusya'nın başında kalan Nikita Sergeviç Krusçef, kaypak politikanın ender rastla-

nabilen simalarındandır. 1959'da Amerika'yı ziyareti ve Eisenhower yakınlaşması, ertesi yıl U-2 casus uçağı yüzünden hemencecik bozulmuştu. Nitekim Paris'teki zirve toplantısında Eisenhower katıldığı halde, Nikita Krusçef katılmamış ve Eisenhower'ın kendisinden özür dilemesini istemişti.

1962 Küba buhranı Krusçef'i sarstı. Taviz vermek zorunda kaldı. Küba topraklarında füze rampaları kurmaktan vazgeçti, ancak Türkiye'de mevzilenen atom başlıklı Jüpiter 23 füzelerinin sökülmesini Kennedy'den talep etti ve füzeler sökülüp götürüldü.

1956 Macaristan katliamı Krusçef'in siyasi hayatının silinmeyecek çirkeflerindendir. Macar halkı Polonya'ya razıye yapılarak 1956'da ayaklandı. O zamana kadar barıştan bahseden ve mülayim görünmeğe çalışan Krusçef, kızıldunun tanklarını kadınların, çocukların üzerine insafsızca sürüyordu. Macar ayaklanması çok kanlı bir şekilde bastırılmıştı.

Orta-Doğu'ya sızma politikası Krusçef zamanında başarıyla uygulanmıştır, denilebilir. Assuan barajı projesinin Nasır tarafından gerçekleştirilmek istenisi, Dulles'in yanlış hareketleri, İngiltere ve Fransa'nın Mısır'a sal-

dıracak kadar ileri gitmeleri, Orta-Doğu'yu komünizmin kucağına itti ve Krusçef fırsatı kaçırmadı. Sovyetler ağır ağır Akdeniz'e inmeğe başladılar.

Bütün bunlar olurken Krusçef yeni bir tarım politikası uygulamaya karar vermiş, ancak başarısızlığa uğramıştı. Krusçef'in Küba krizini takip eden yıllar da batı ile yumuşak ilişkiler kurmak istemesinin sebebi olarak Sovyet ekonomisine zaman ve hız kazandırmak isteği gösterilir. 1959 da Çin'le arası açıldı. 1962 yılında Hindistan'a Kızıl Çin saldırırken, Rusya Hindistan'a Mig uçağı veriyordu.

Krusçef'in komünist partisindeki bu hareketli hayatı 15 Ekim 1964 yılına kadar devam etti. Ancak tarım politikasının başarısızlığı bahane edilerek Brejnev, Kosigin - Podgorni üçlüsü tarafından iktidardan düşürüldü. Önceleri sağlık durumunun kötülüğü sebebiyle istifa ettiği bildirildiyse de, azledildiği kısa zamanda anlaşıldı. Moskova yakınındaki bir kampta mecburi istirahatate gönderilmişti (!).

1917 Bolşevik ihtilali Merkez İcra Komitesinin bütün üyeleri ya öldürüldü veya intihar ettiler. Bir kısmı da esrarengiz şekilde ortadan kayboldu. Meselâ Zinoviev, Kamenev, Trotsky, Rykov, Bukharin, Beria v.s. kurşuna dizildiler. Tomsky intihar etti. Blukharin, Krylenko kayboldular. Rakovsky hapiste öldü. Krusçef de bu mukadder akibetten kurtulamadı. Ve ihanet etmiş devlet adamları mezarlığına yollandı. Bolşevik ihtilali şeflerinin başını vedi. yemeğe de devam edecek!

dan da Grivas'ın Ada'ya gizlice girdiği ve Makarios'la arasının açık olduğunu ilân ve propaganda ediliyor. Zira Grivas yarın fırsat bulup yüzlerce Türk'ü bğazlarken, Atina - Makarios ittifakı da Dünya efkârı umu miyesine becerebilirse «Biz istedik mâni olamadık. Ada'ya gizlice girmiş, biz dostluktan yanayız» diyeceklerdir.

Kıbrıs meselesinin bu kadar önemli bir hal almasının başında elbet stratejik ehemmiyetinin de büyük rolü vardır. Kıbrıs'a beynelmîl menfaatlerin çarpıştığı bir saha olarak bakıldığında, İngiliz, Amerikan, Rus iştahları ile karşı karşıya kalacaktır.

Akdeniz hakimiyetini garantile-

mek isteyen bir Rusya Kıbrıs'tan kolay kolay vazgeçemeyecektir.

Orta - Doğu'daki bir harpte İsrail için güzel bir destek olacak Kıbrıs ABD için de vazgeçilmez bir üstür. Bütün bu saydıklarımızın yanında varlığımızın garantisi için Kıbrıs bizim için de stratejik bir ehemmiyete sahiptir. Kaldı ki, Kıbrıs, bugün sadece ırz, nâmus ve varlıkları tehlikeye olan Kıbrıs Türklüğünün bir sembolü değil; asırlardır süren Müslüman Türk - Hellenizm mücadelesinin en son safhasının bir ifadesidir.

Bu meselede Kıbrıs Rumlarının takındığı en son tavır, Türkiye'nin Kıbrıs Türkleri üzerindeki garantisi ni kesin olarak kaldırmaktır.

Türk hükümeti bu noktada en a-

zından Grivas'ın adadan uzaklaştırılması için Makarios ve Papadopoulos'u ikaz yetkisine sahiptir. Şimdiye kadar sağlam, millî menfaatlere uygun bir politika takip edemediğimiz Kıbrıs meselesinde, Enosis ve Elenizm iddiaları ile dolu olan bir Yunan Makarios ittifakına karşı, «KIBRIS TÜRK CUMHURİYETİ» tezini savunmak yine Türk hükümetinin en tabii hakkıdır.

Kıbrıs'ta Türk'ün varlığını tanıma yan hiçbir politika, ister Amerika ister İngiltere, Rusya ve isterse Yunan markalı olsun asla tutunamayacaktır.

Millî emanetlerin bekçisi 35 Milyon Türk, ordusu ve milletiyle bunu ispata zorlansa da...

Devletin Temelini Teşkil

MİLLETLER KILMAK İSTENİYOR

İnsanlık bugün, tarihin en karanlık devirlerinden birini yaşıyor. Her ne kadar, teknik medeniyetin temin ettiği imkân ve konfor, zahirde, insan hayatına bir rahatlık ve kolaylık kazandırmış gibi görünüyorsa da; milletler, için için yıkıma doğru yuvarlanmaktadır. İnsan bünyesine ters düşen ve temelinde sol doktrinlerin yattığı sistemler, insanlığı için için kemirilmekte ve yıkımını hazırlamaktadır.

İnsan biyolojik, fiziki, ideolojik yönleri olan çok taraflı ve kompleks bir varlıktır. Ve bu özelliğinin zararlarının bir ifadesi olan bir takım kanuniyetlere de maliktir. Onun, iç içe bu harikulâde varlığını ve bu varlığın zarûrî kıldığı kanûniyetleri hesaba katmayan günümüzün siyasî, fikrî ve iktisadî sistemleri, milletlere bir ölüm çukuru kazmaktadır. İnsanlık tarihini, geçmiş olayları ve günümüze kadar milletlerin geçimisi olduğu merhaleleri, gerçekçi bir gözle inceleyenler, topyekûn milletlerin, bir yıkıma doğru götürüldüğü acı gerçeğinde mütefekkirliler. Günümüzün büyük tarih felsefecisi Arnold Toynbee bu mevzuda bütün milletlere hitabetmekte ve götürüldüğümüz bu yıkımın önüne en kısa zamanda geçilmesinin, selâmetimiz bakımında şart olduğunu hatırlatmaktadır.

KADINLIĞIN PERİŞAN HÂLİ

İnsanlığa ızdıraplı günler yaşatan ve milletlere karanlık yarınlar hazırlamakla meşgul beynelmîl saboteur, hayatın en aziz varlığı olan kadınlığı da istismarlarının ve yıkım faaliyetlerinin birer âleti olarak kullanılmak istiyorlar. Kadınlığın, bugün içine itildiği perişan hal, yürekler acıdır. Millet hayatının temel taşı sağlam ve huzurlu âilenin temel unsuru olan kadın, beynelmîl fuhuş simsarlarının oyuncacı durumuna getirilmiştir. Feminizm, «kadın hakları» ve «kadınlara iktisadî eşitlik» maskeleri arkasında; ihtimama, alâkaya, hürmet ve itina en ziyade muhtaç bir yaratık olan kadın, sokağın sahipsizliğine ve tecavüzüne terk edilmiştir. Kocasına huzur dolu bir kuca, çocuğu için şefkat ve ideal yüklü bir ocak, devletine inançlı, şuurlu ve millet varlığını koruma ve yüksektme duyguları içinde hizmete koşan insanlar yetiştirecek bir varlık olan kadın, bu aslı vazifelerinin tamamen dışından tutulmağa ve adice zevklerin birer tatmin aracı olarak kullanılmaya çalışılıyor.

Bunun için ne acıdır ki, kadın, sinema afişlerinden tiyatro sahnelerine; bilmem hangi ticaret eşyasının ambalajından ciklet sakızlarına varın caya kadar, her yerde teşhir edilip satılığa çıkarılan bir et yığını haline getirilmiştir bugün. Kadın, kadınlığının bir zarûreti olan kanûniyetleri çiğnemeye ve kendisine yabancılaşmaya teşvik ediliyor ve zorlanıyor. Bunun sonunda da gerek âile ve gerekse millet hayatında, tedâvisi imkânsız yaralar açılıyor. Böylece, bir taraftan büyük bir ihtimama muhtaç

taç olan ve kadınlığının gereğini yaşıyarak, lâıyk olduğu hümete muhtaç olması gereken kadın; iç ezikliğinin, ruhi bunalımının ve huzursuz yaşayışın ortamında boğulur ve istismarcıların elinde birer sokak âşifesi muamelesine lâıyk görülürken; diğer taraftan, annelerinin şefkatli terbiyesini, sıcak alâkasını görmeyen yavrular da bütün hayatlarını kendilerine zehir edecek psikolojik eksikliklerin ve bozuklukların içine daha küçükten atılmaktadırlar.

Yaratılışının bir zarûreti olan annelik zevkinden uzak kalmış, vücut ve ruh yapısını, bu zevkin gerektirdiği şekilde tanzim etmemiş bir kadının, konfor içinde yüzüyor gibi de gözükse; psikolojik buhranlara yuvarlanacağı bir vakıdır.

İlmin tesbit ettiği bu gereğin acı ızdıraplarını, çırpınışlarını ve feryatlarını günlük hayatımızın her ânında da görmekte ve duymaktayız. Günümüzde akıl hastalıklarının alabildiğine artışı; geçimsizliklerin ve sinirliliklerin bütün hayatımızı doldurur hâle gelişi; vahşetin, saldırının ve süflü hayat anlayışının cemiyet bün-

— Manevi, fikrî ve moral hiçbir kıymet tanımamaya teşvik edilen günümüzün bahtsız kadınlığı, mdacıların ve fuhuş simsarlarının elinde, devletleri yıkan bir âlet olarak kullanılmaya çalışılıyor. Milleti ayakta tutan askerî ruh öldürülüyor ve askerlikle ilgili hususlar alay konusu ediliyor. Böylece anti militarist bir ruhun milletimizi sarması öngörülüyor. Yukarıda bir gazeteden alınan bu konudaki reklâmı görüyor sunuz.

yesinde rahatlıkla kol gezmekte oluşu, bizlere bir şeyler hatırlatmalıdır. Kadınlığımızın ve topyekûn nesillerimizin, büyük ruh özelliklerini ve hamlelerini yitirmekte ve nevrastonik ve manyak tiplerin alabildiğine artış kaydetmekte oluşu, bizleri düşündürmelidir. Medenî geçinen ülkelerde ruh doktorlarına baş vurmamış gibidir. Yüdümüzde da her sene akıl hastalıklarında büyük bir artış görülmektedir. Yalnızlığın, huzursuzluğun ve yaratılışa tezat teşkil eden yaşayışının doğduğu buhranın içinde kıvranan kadınlığın, elinden tutulacağı ümidiyle yaptığı feryatlar, kulaklarımızda çınlamaktadır. Asrımızın, kadınlığından uzak yaşayan bütün kadınlarının ruh hallerini, bir artistin, gazete sütun-

larına kadar geçen şu feryadında görmek mümkündür:

«Bir seks metâi olarak, senelerdir erkeklerle takdim edilişimden bıktım. Ben bir kadın olarak kendi şahsiyetimin sanatkarı olmak istiyorum.»

MİLLETİNE BAĞLI HERKESİ DÜŞÜNDÜRMESİ GEREKEN ACI VE İĞRENÇ GERÇEKLER

Günümüzde kadınlığın, kendi şahsiyetine yabancı bir hayat sürdüğü, acı bir gerçektir. Kadın, medenî haklar palavrası arkasında kucaktan kucaga yuvarlanan bayağı bir metâ haline getirilmek isteniyor. Ailesinin temiz yaşayışından, evinin sıcak ve huzurlu havasından, kocasının emniyet ve saadet bahşeden liderliğinden çocuğunun, kendisine bir cennet havası koklatan neşe ve sürurundan koparılıp sokağın malı haline getiril-

diğini belgeleyen ızdırap verici olaylara, her Allah'ın günü şahit olmaktadır. Utanarak, içimiz yanarak ve ağlayarak, bu iğrenç vâkıalardan bir kısmını nakletmeyi uygun buluyoruz. Ta ki, biz de bekleyen felâketleri, dünyanın, adım adım yok oluşa doğru götürülüşü gerçeğini yakından görebilelim.

Şüphesiz ki, bu felâket kasırgası, bütün beşeriyetin başına belli merkezler, teşkilâtla ve güçler tarafından estirililmektedir. Biraz aşağıda bu merkezleri; elebaşları, fikir babaları, tahrikçileri ve ihanet vasıtaları ile birlikte görüp tanıyacağız. Biz şimdi, bu ihanet şebekelerinin ve insanlık katillerinin dünya kadınlığını ne hale getirdiklerinin müşahhas misallerini görelim:

ACI GERÇEKLER

«Amerika Birleşik Devletlerinde, kadınların yüzde yetmiş evlilikten önce üç, dört sefer cinsel tecrübede bulunmaktadır.»

«Amerikalı erkek, yükselme şansını artırmak için karısını âmirlerine ödünç verir ve onu yem olarak kullanır. Bu bakımdan Amerikalı kadın, güzelliğini muhafaza etmek için da-ima sırt üstü yatmaktadır.»

«Amerika'da, bir erkek bulabilmek için bütün varlığını kullanan kadın, oyuncaktan farksızdır.»

«Amerika'da dünyaya gelen gayri meşrû çocukların yüzde kırkı, yirmisinden küçük anneler tarafından doğurulmaktadır.»

«Küba köylerinde birden çok kocası olan bir sürü kadın vardır. Öyle olduğu halde kavga diye bir şey görülmez. Küba'da bütün köylüler nikâh âleytarıdır.»

«Şimdiye kadar gelenekçiliğiyle tanınmış İngiltere, şu günlerde bir cinsel zevk ve serbestlik fırtınasının pençesinde. Henüz reşit olmayan annelerin üçte ikisi gayri meşrû çocuklar dünyaya getirmektedirler. Rüştüne ermeden evlenen kadınların üçte biri de düğünleinde hâmedirler. İngiliz gençleri arasındaki zührevî hastalıklar ise, son beş yılda yüzde yetmiş oranında artmıştır.»

«İngiltere'de, bırakın Londra'yı, taşrada bile 16 yaşınd küçük genç kızların arasında bâkire olanların sayısı, parmakla gösterilecek kadar azdır.»

«Evli olmayan anneler İsveç'te kahraman muâameseleri görürler!»

«Evlilik dışı doğumların Avrupa memleketlerinde rekor seviyeye ulaştığı Avusturya'da 14 yaşındaki kızların yüzde yirmisi, 15 yaşındakilerin yüzde yirmioçü, 16 yaşındakilerin yüzde kırkı, 17 yaşındakilerin de yüzde ellikisi bâkire değildir.»

«İsveçli gelinlerin hemen yarısı evlendikleri gün hamile olduklarını belirtmektedirler. Doğum kontrol haplarının kolayca tedârik edilebilmesi yüzünden, gençlerin cinsel hayatı küçük yaşta başlamaktadır.» (2)

«Amerika'da bir çok Üniversite ve kolejde kızlarla erkekler aynı yataktaydılar. Fuhşun, aralarında

KAPAK
YAZISI

Şişkil Eden Aile Ve Kadın

ın Kurbanı Yapılamaz

yaygın bir hale geldiği Amerikan gençliği, bayrak da dahil kutsal hiç bir şey tanımıyor.» (3)

«Sayıları onbeş milyona varan homoseksüeller, Beyaz Saray önünde (Amerikada) nümayiş yapacak» (4)
«Amerika'da ruh hastası artıyor.» (5)

«Türkiye'de birbuçuk milyon gayr-meşrû çocuk var.» (6)

«Türkiye'de en çok 19-29 yaşlarındaki evliler boşanıyor. Zina sebebiyle boşanımlar dikkati çekmektedir.» (7)

«İstanbul'da, elinde resmî belge bulunan ve serbestçe çalışabilen fahişe kadınların sayısı. 16 binin üzerindedir.» (8)

«Bir yılda Ankara'da 80 randevü evi basılır ve yüzlerce mâsum kız, uçuruma yuvarlanır.» (9)

Büyük bir üzüntü ile ve yüzümüz kızarak naklettiğimiz bu pasajlar, günlük gazetelere intikal eden ve her biri, yüreğimizden bir paça koparıp giden binlerce utanç verici olaylardan sadece bir kaidesi

KADINLIĞIN

DÜŞMANLARI

NE YAPMAK İSTİYOR

Yukarda nakledilen kadarıyla dah yüreklerimizi sızlatan dünya ve memleketimiz kadınlığının durumu, devletini, milletini ve neslini düşünen herkesi, mutlaka millî bir karara sevk etmelidir. Dünyün faziletli kadın hayalinde, tek erkek olarak kocasını yaşatırken bugün o, herkesin malı yapılmak isteniyor Mânâsı hiçbir zaman tam bir vuzuha kavuşturulmamış bulunan eşitlik ve hürriyet gibi kelimelerin arkasından, kadını avlamaya çalışan kadınlık düşmanı ve şehvet simsarı alçaklar, nazik yapıllı, ince ruhlu, hayatlarının her ânında ihtimam ve alâkaya muhtaç olan kadınınımızın şahsında, devletimizi yikmaya çalışmaktadırlar. Kuvvetli devletler, sağlam ve sıhhatli âileler üzerine inşa ediliirler. Sıhhata tahrip edilmiş, psikolojik dünyası yıkılmış, ruhundaki engin his ve duygu denizi pisliklerle bulandırılmış, gözü ve gönlü âilesinin, çocuklarının ve koca sınıfın sıcak ve mukaddes hariminden uzaklaştırılmış bir kadın, farkında olmadan, devletin temelini kemiren zararlı ber hasere haline gelmiştir. Zaten, devletimizin düşmanlarının arzuları da bu değıl midir?

Millî ve moral hiçbir kıymet tanımayan, bütün arzusu dans pistleri ve eğlence yerlerinin loş havası olan, milletin sıkıntısını ve Anadolu'nun derdini dahi hatırlamak istemeyen hoppa bir kadından ne beklenir? Artık, Anadolu onun için sanki yabancı bir diyar, bağır yanık Anadolu'lu, sanki yabancı bir ülkenin insanı olmuştur. Zevkin, eğlencenin, fuhşun ve kaldırım yosmalığının, zihinleri işgal ettiği bir ülke, varlığını devam ettiremez. Bütün hayatını, Yahudi moda evlerinin, insanlığı sersemletmek için icat ettiği modaları takip etmekle geçiren; rüzgârın önünde uçuşan yaprak misâli, kendisinin basit

cinsel duygusunun emrine veren ve her şeyi bu açıdan değerlendirir hâle gelen bir kadın, hayatın, uğruna feda edileceğı mukaddes hiçbir varlık tanımaz hâle gelmiştir demektir. Aile, devlet, vatan, istiklâl, bayrak, ahlâk ve din mefhumlar, onun nazarında mânâsız şeylerdir. Gönölünce eğlenmeye mâni olan ve bu bakımdan da mutlaka yıkılması gerekli

felsefesi bundan başka nedir? Böyle bir kadın, ne deieceye kadar, ıy vasıflarla mücehhez bir evlât yetiştirebilir? Vatanını tehlikete sokan durumlar ve düşmanlar karşısında, ne nisbette bir millî görev almak ister?

İşte milletimizin düşmanları devleti, maddî ve mânevî dayanakların dan mahrum kılmak için; olanca iha netini, kadınığımız üzerine böylece kismaktadır Oğlunun, vatan müdâfaası için cepheye çarpışırken şehit olduğu haberi kendisine geldiğı za

deli divane olan bir anadır. Oğlunu cepheye gitmekte bir an geciktığı için, analık hakkını nelâl etmeyeceğini haykıran kahraman bir anadır

İffet ve nâmusuna yabancı eli ve gözü dokundurmak için ölümü göze alan ahlâk sembolü bir anadır. Ve Türk anası, yine böyle ana olacaktır. Onun üzerindeki istisnai çarklar parçalanacak, iffet ve nâmusunun katili olan eller kırılacak, vatanın bekçisi ve milletinin muhafızı Mehmetler yetiştirmekte devam edecek ir.

— Milletinden, âilesinden ve manevî dünyasından koparılan kadın, sokağın yalnızlığına ve tecavüsüne terk ediliyor. Bu yüzden, her gün yüzlerce genç kız ve kadın, fuhuş bataklığına bir daha çıkamamak üzere yuvarlanıyor. Binlerce masum kızın, sokağın tecavüzüne uğramasının baş sorumlusu olan fuhuş tüccarı bir gazeteden alınmış, gördüğünüz bu resim, gerçekte kendisini ele vermektedir. Bataklıktan gelen feryada kulak verirken, o bataklığın meydana getiricilerini de unutmamak gerekir

mevzulardır.

Bu zihniyette olanlardan bir taneisinin ifadesine bakın:

«Annemin yaşadığı gibi yaşamaya mecbur değilim. Eskiileri düşünmüyorum bile. Beraber ol deseler olmam Rahatım kaçıyor onlarla. Anne ve babayla bir sinemaya gitmenin ne tadı olur.» (10)

Bu ifadede bir hayat felsefesi gizlidir: Eskiye inkâr! Eskiye âit ne varsa hapsini çöp sepetine atmak! Anne; onun üstün vasıfları; annenin çocuğunun üzerinde titneyip onu, milletine lâıyk bir evlât yetiştirme endişe ve çabası; annenin kocasına bağlılığı ve ona ihanet etmemesi; annenin, gerektiğı zaman her türlü mahrumiyetin sıkıntısı altında cepheye mermi sandığı taşınması; velhası bir kadını Türk anası yapan ne kadar manevî ve moral duygu ve düşünce varsa hepsine cephe almak! Gönölün kadınına telkin edilen haya

man, artık bir şehit annesi olduğu sevinciyle göz yaşları döken analara ne kadar hasret kaldık. Memeket çocuklarını, herşeyi alayla karşılar ve hiçbir şeyi ciddi bulmaz bir hâlet-i rûhiye içine sokan; onu, basit bir seks zevki uğruna vatani dah. satma ihaneti gösterebilecek kadar vatan ve millet şuurundan yoksun kılan ve düşmanın, içimizde beşinci kolu durumunda bulunan yuvaları, teşkilatları, şahısları ve vasıtaları mutlaka tasfiye etmek ve milletin. senelerdi özlemini duyduğu millî hayatı ihya ve inşa etmek bir mecburiyettir Türk anasını, sefil istihaların kurbanı yapmak, kimsenin haddi değildir. Onu, âilesinin huzur dolu kucağından alıp sokağın saldırı ve vahşetine terk etmeye de kimsenin hakkı yoktur. Türk anası, tarih boyunca kahramanlığın, faziletin, ahlâk iffet ve nâmusun timsali olmuş bir anadı. Türk anası, vatanın selâmetini düşünürke

- (1) «Bu Dünyanın Kadınları» yazı serisi. Alman Stern Dergisi 1964. (Gerek burada ve gerekse aşağıda verilen istatistik rakamlar, altı-yedi sene öncesine âit olduğuna göre; feacaatin bugünkü durumunu, okuyucularımız takdir buyursunlar.)
- (2) «Look» dergisinden, naklen Yeni Gazete. 21/Ocak/1969
- (3) Hayat Mecmuası. 19/Ağustos/1971. Sayı 34
- (4) Tercüman. 29/Mayıs/1965
- (5) Yeni Gazete. 9/Ağustos/1966
- (6) Hürriyet. 17/Ocak/1971
- (7) Devlet İstatistik Enstitüsü raporlarından. 16 Ağustos 1965 Tercüman
- (8) İstanbul Emniyetinin açıklaması 1970
- (9) Ankara Bayram gazetesi. 4/Nisan/1966
- (10) Cumhuriyet. 7/Aralık/1966

— Komünist bir teşkilât olduğu artık herkes tarafından konuşulmakta olan TÖS, efkârı unumiyeden kendisini gizleyebilmek için DÖB adlı yeni bir teşkilât kurdurtmuştur. Resimde yeni teşkilâtın başkanı görülmüyor.

Yeni Tahrir Şebekesi

Anayasa'nın 46 ve 119. maddeleri nin değiştirilmesiyle memur sendikalarının kapatılması durumu karşısında bazı sendikalar isim değiştirerek yeni bir tabelâ altında tekrar ortaya çıkmışlardır. İşte bunlardan biri; «Devrimci Öğretmenler Birliği» (DÖB) dir. DÖB, TÖS ve İlk-Sen yöneticileri tarafından kurulmuş olup, Genel Başkanlığına Kenan Keleş, Yardımcılığına da Feyzullah Ertuğrul getirilmişlerdir.

Bilindiği gibi TÖS, yıllarca geniş öğretmen kitlesini iğfal etmeye çalışmış, üniversitelerdeki komünist eğilimlere maddi ve manevi destek olmuş, hattâ TKP'nin tüzüğünü bile bildirilerinde işlemekten çekinmemiştir. TÖS yöneticilerinin Türkiye'deki komünist hareketin ön safında yer almaları öğretmenlerde haklı bir infial uyandırmış ve TÖS bünyesinden kalabalık gruplar halinde istifalar başlamıştır. Meclisimizde devamlı surette TÖS yöneticilerinin ihanetlerini anlatmamız ve maskelerini düşürmemiz öğretmenlerin gözünde TÖS'ün itibarını sıfıra indirmiştir. İşte Anayasa değişikliğinden sonra aynı şahıslar tarafından DÖB kurulmuştur.

DÖB yayınladığı bir bildiriye «artık bunca denemeden sonra öğretmenlerin aldanmayacaklarından, yanlış formüllere prim vermeyeceklerinden» söz etmiştir. Evet, Türk öğretmeni artık aldanmayacaktır. O yıllarca TÖS ve İlk-Sen gibi çatılarda sahte sloganlar ve devrim (!) mavalları dinlemekten usandı ve herkesin notunu verdi. Bundan sonra, maskeli maskesiz bütün tahriklere gerekli cevabı verecektir. Ve bu hususta öğretmenlerimizi tarihi bir vazife beklemektedir. Birkaç istismar cının dersini verip millî ideallerin ve millî menfaatlerin yükünü omuzlamak...

Öte yandan Türkiye kamu personeli Haklarını Koruma Derneği de, Türk-Person adı altında yeni bir dernek kurmuştur. Genel Başkanlığına da CHP Ankara milletvekili Şakıp Hıçerimez getirilmiştir. Hıçerimez, Türk-Person'ın vazifesine devam edeceğini ancak yeni Anayasa tarafından kısıtlandığı için içe dönük bir faaliyet çerçevesine gireceğini belirtmiştir. 12 Mart Muhtırasından vatansever Türk öğretmenin ve memurunun anarşi bezgâhlayıcılarına prim vermeyeceği temennimizdir.

Avrupa'nın Nüfus Krizi Bizi de Uyarmalıdır

Bugün bilhassa Batı Avrupa ülkelerinde doğum kontrolü hızla ilerlemektedir. İstikbalin nesli en modern cinayetlerle yokedilmeye çalışılırken durumun ciddiyetini kavrayan şahsiyetler acı acı feryat etmektedirler. Nitekim bir müddet önce ikinci Avrupa Demografik Konferansı'na katılan nüfus uzmanları, Avrupa nüfusunun katledildiğini ileri sürerek bu konu üzerinde uzun uzun düşünmeye başlamışlardır. Bununla ilgili bir makale neşreden Jean-Pierre Dumont adında Fransalı bir gazeteci şöyle demektedir: «Avrupalı demografiler, gelişmiş ülkeleri sarsan bir başka demografik ihtilâlin sonuçlarını incelemişlerdir. Batı ülkelerindeki nüfusun yağlanması ve kadınların doğurduğu çocuk sayısının azalması.»

MALÎ SIKINTILAR ARTACAK

Avrupa'da çalışan nüfusun gittikçe azaldığını belirten yazar daha sonra, bu düşüşün sosyal ve mali hayatı etkisi altına alacağını belirtmektedir. Avrupa nüfusunun hızla ihtiyarlaması Jean-Pierre'e göre şu mahzurları getirecektir: «Avrupa yaşlanmağa devam etmektedir ve ulusların demografik durumunu belirleyen çok sayıda genç, yeterince yetişkin ve az sayıda ihtiyardan kurulu meşhur yaş piramidi (genç, yetişkin ve yaşlı) bir dikdörtgen biçimini alma tehlikesi göstermektedir. (...) Matthus'un bu yeni taraftarlığı bazı ülkelerde çözümlenmesi zor iktisadi sorunlar yaratacaktır ve hattâ bazılarında yaratmıştır. İş gücü yokluğunu karşılamak üzere şimdiden yabancı işçilere çağrıda bulunulmuştur.»

Hakikaten bugün hemen bütün Avrupa ülkeleri bol bol yabancı işçi çalıştırmaktadırlar. Meselâ yalnız Fransa'ya 1955 den 1966 ya kadar 800 bin yabancı işçi girmiştir.

DOĞUMLAR AZALIYOR

Doğumların hızla azaldığından söz eden Jean-Pierre bunun baş sebebi olarak aile plânlamasını görmekte ve derhal önüne geçilmesini yazmaktadır: «...yaşama tarzının (şehirleşme, otomobil, eğlence) etkileri; aile plânlamasındaki ilerlemeler (doğum kontrolü), kadının çalışması doğum oranındaki düşmeyi etkileyen diğer sebeplerdir.» Jean Pierre bu fikrinde haklıdır. Orta sınıfın az sayıda çocuk sahibi olmasının sebebi bu değil midir? Halbuki hayat şartları gayet güç olan işçi ve köylü nüfusu daha hızlı artmakta ve memleketlerin çalışan gücünü bu zümre teşkil etmektedir.

NÜFUS POLİTİKASI

Jean-Pierre nüfus ihtiyarlamasının önüne geçmek için, nüfus politikasının ciddi bir şekilde ele alınmasını salık vermektedir. Bunun için aileler doğuma teşvik edilmelidir. Jean Pierre'e göre kadını eve hapsedmek imkânsızdır. Çünkü bütün kadınlar bir meslek sahibi olmak istemektedirler. Onun için kadınlar için yarım gün çalışma politikası tatbik edilmeli ve kreş, okul, hazır yemek servisleri ve çocuk yuvaları geliştirilmelidir. Bu kadının çocuk yapma imkânını arttırmış olacaktır.

Ancak şurası muhakkak ki, Jean-Pierre feminizm cereyanının tesirinde kalmış birisi olarak kadınları iş sahasından çekmenin imkânsız olduğunu söylemektedir. Ancak kadının aslı vazifesi evin içinde olup bunun da başında vatana faydalı evlât yetiştirmektir. Tâli olarak bünyesine uygun vazifeler de alabilir. Fakat bugün «kadın-erkek eşitliği», «kadının hürriyeti (!)» gibi maskeler altında kadın evden sokağa çıkarılmaktadır. Böylece aslı vazifesini ihmal eden kadın adeta sokakların esiri haline gelmiştir. Bu da memleket nüfusuna ve sosyal yapıya vurulmuş en büyük darbedir.

ÇOCUK EVDE YETİŞİR

Şunu belirtelim ki, her ne kadar, kreş, çocuk yuvaları, ana okulu v.s. açılrsa da bunların hiçbirisi ana kucağının ve aile ocağının vazifesini yapamaz. Tecrübelerle sabittir ki, beslenme ve maddi imkânları çok dar olduğu halde analarının yanında büyüyen çocuklar, ne kadar refah içinde olursa olsun çocuk yuvalarında yetişenlerden kat kat üstün olmaktadır. Bunun tek bir izahı vardır. Çocuk her şeyden önce ana kucağına muhtaçtır. Oysa bugün kadınlarımız çocuklarının yüzünü belki de 24 saatte bir kere görememektedirler. Çocuk yuvalarında yabancı ellerde yetişen çocuklarımız da anne sevgisinden mahrum ruhsuz bir beden gibi büyümektedirler. Bu da çocuğun hayatta başarılı olmasını imkânsız hale getirmektedir.

BULGARİSTAN ÇOĞALIRKEN...

Öte yandan bizde ve Avrupa'nın pek çok ülkelerinde, hattâ Hindistan'da doğum kontrol faaliyetleri hızla ilerlerken, Bulgaristan gibi bazı ülkeler de doğumu teşvik için bazı tedbirler almışlardır. Meselâ Bulgaristan'da çocuk sahibi olan kadınlara birinci çocukları için ayda 75 T.L. ve bu meblâğın 18 yıllık tutarı olan 16 bin lira peşin ödenmektedir. İkinci ve üçüncü çocuklar için bu miktarlar ayrıca artırılmakta ve bu durum kadının ömrü boyunca devam etmektedir.

Memleketimizde ise aile plânlaması hızlanmıştır. Bu durumda bir müddet sonra Avrupa devletlerinin düştüğü girdaba pekâlâ düşebiliriz. Üstelik doğum kontrol faaliyetine tâbi tutulan bir kadının sonradan çocuk sahibi olabilmesi çok güçleşmektedir. Olsa da ya hasta, ya da sakat bir çocuk hasıl olmaktadır. Bu ise meseleyi daha vahim bir hale getirmektedir.

«Kalkınma» çırpınışları içinde boğalayan bir memlekette en fazla ihtiyaç duyulan varlık her halde insan gücü olsa gerek. Bu durumu göze alarak nüfusumuzu mahvetmeye değil, sağlam ve sıhhatli nesiller yetiştirmeye çalışmalıyız. Tutacağımız yol daima bu olmalıdır. Yoksa... Son pişmanlık fayda vermez.

ABD - Rusya İsrail Safında

Altı kişiden kurulu bir İsrail heyetinin komünist Rusya'ya yaptığı 15 günlük ziyaret geçen hafta sona ermiş ve heyet üyeleri İsrail'e dönmüşlerdir. Çok sıcak bir ilgiyle karşılandıklarını belirten heyet sözcüsü, Rusya'nın tutumunun müspet olduğunu ve kendilerine tam olarak güvenebileceklerini söyledikten sonra şöyle konuşmuştur: «Sovyetler Birliği'nin Ortadoğudaki durumu, samimi bir endişe ile izlediğine kaniyiz. Rusya, İsrail'in bağımsız ve egemen bir ülke olarak varlığını kabul etmektedir. Bundan sonra bu ülke ile aramızdaki münasebetler daha da iyileşecektir.»

Öte yandan aynı günlerde Amerika Senator Edward Kennedy de Tel Aviv'e gitmiştir. Kennedy İsrail Başbakanı Golda Meir ve diğer yetkililerle görüştüğünden sonra verdiği demeçte; «Birkaç ay önce İsrail'e sevki durdurulan ABD. Phantom uçaklarının tekrar İsrail'e sevkine taraf olduğunu belirtmiş ve bunun için çalışacağını» sözlerine eklemiştir. Bir taraftan bu diplomatik temaslara devam ederken, öte yandan İsrail uçaksavar topçusu aynı günlerde bir Mısır uçağını eğitim uçuşu sırasında Kanal Bölgesinde düşürmüştür. Böylece İsrail ile Mısır arasında 13 aydır devam eden ateş kes anlaşması bu olayla ciddi bir sarıntı geçirmiştir. Ayrıca İsrail, Mısır uçağını düşürmeden iki gün önce Arapların Kanal Bölgesinde ciddi hazırlıklara giriştiklerini ve bu bölgeye askerî kuvvet naklettiklerini ileri sürerek dikkatleri kendi üzerinden atmaya çalışmıştır. Ancak Mısır uçağının, Rusya seyahatinin hemen sonunda düşürülmesi efkârı umumiye-yi yanıltmamıştır. Aynı zamanda İsrail Kennedy vasıtasıyla, Rus desteğiyle birlikte ABD'nin hürmetine kuşur etmemesini ima yoluyla da olsa istemiştir. Bundan sonra da yavuz hırslı misali, bir taraftan ateş kesi ihlâl ederek Mısır'a saldırırken, diğer yandan da Mısır'ı tehdide başlamıştır. Bu cümleden olarak İsrail askerî sözcüsü verdiği bir beyanatta: «Mısırlılar ateş kesi bozup bizim bölgemize girerlerse aynı tepkiyle karşılaştıralar» şeklinde konuşmuştur.

Olanlara bakılırsa Ortadoğuda uzun zamandan beri duyulmayan silah sesleri herhalde yine duyulmaya başlayacak.

— Dünyaya beyuymilel siyonizmin istismarına vermek isteyenlerden Abba Eban.

Almanya'da Komünist Hareketi Kimler Yürütüyor?

(Geçen sayıdan devam)

Hayır bitmedi. Son bölümde namussuzluk bir kat daha artıyor:

«BİR AVUÇ KANLI SOYGUNCUYA «HUZUR VE REFAH»

MİLYONLARCA HALKIMIZA JANDARMA DİPÇİĞİ VE POLİS KURŞUNU!

İşte faşist Erim iktidarının gerçek yüzü!

BİRLEŞELİM! Bütün gücümüzle, «Yurtsever Birleşik Cephe»nin hazırladığı **BÜYÜK YÜRÜYÜŞE KATILALIM!**» (9)

Şirretliği bütün açıklığıyla görüyorsunuz. Bu bildirinin yorumunu sonraki bir bölüme bırakıyoruz.

Sovyetlerden gelen onbinlerce Markla mitingler düzenleyen, Yunan köpekleriyle Türk Konsolosluk binasını basan bu millet düşmanlarından er veya geç hesap sorulacağı günleri beklemek bu milletin hakkıdır, herhalde.

KOMÜNİSTLERİN TAKTİKLERİ

Komünistler Almanya'daki Türk işçiler arasında komünizmi yayabilmek gayesiyle propagandalarını şu üç ana bölüme oturtmuş bulunmaktadır:

1— Türkiye'de Amerikancı Erim Hükümeti ve Faşist Generaller çetesi iktidardadır. Bu mutlaka yıkılmalıdır.

2— Bu çete doğudaki Kürt halkına zulmetmektedir.

3— Marksist - Leninistler, demokrat - reformcular ve ortanın solcuları zindanlarda çürütülmektedir.

Şimdi bu hususları ayrı ayrı inceleyelim.

AMERİKANCI ERİM HÜKÜMETİ VE FAŞİST GENERALLER ÇETESİ

Komünistler 12 Mart muhtırası ile birlikte şanlı ordumuzdan yedikleri ağır tokatı hazmedememekte ve devamlı olarak aleyhte neşriyat yapmaktadırlar.

Bu hususta neşredilen yazılardan birkaç örnek verelim. Bunlar ancak milletimize karşı Rum palikanyalarının ve mofkof döllerinin sosyal ağzlarıyla söylenebilir:

«Bir avuç soyguncunun faşist Erim hükümeti ve satılmış birkaç general Anayasamızı istedikleri şekilde halkımıza karşı değiştirmeye cüret ediyorlar...

Doğuda Kürt asıllı vatandaşlarımız her türlü insanlık dışı baskı ve zulüm altında inletiliyor...

Ordudaki devrimci subaylar. Nato'dan CENTO'dan çıkmamızı, ordunun ulusun ordusu olmasını isteyen subaylar ordudan uzaklaştırılıp ordu şiş göbekli Amerikancı generallerin emrinde tutulmak isteniyor...

Bugün 19 Mayıs'ı kutluyoruz ve Türkiye'mizde FAŞİZM iktidarda!!!» (10)

Şu ifadeler Türkiyede söylenseydi, milletin bunların borazancılarını linç etmesi isten değildi. Ama Alman yahudiliği ve Moskof parası bunları destekleyecektir. Şimdi dinle de kinin kabarsın:

«Halkın emeği ile oynayan faşist Sunay - Tağmaç - Erim iktidarının ta kendisidir... **FAŞİST ASKERİ DİKTATÖRLÜK BÜTÜN EMEKÇİLERİN VE ORTA HALLİ YURT-**

TAŞLARIN EN ZALİM DÜŞMANIDIR.

BİZ TÜRKİYE EMEKÇİLERİ, HALKI EZEN BİR DEVLET İSTEMİYORUZ. HALKIN İKTİDARDA OLDUĞU, HALKA HİZMET EDEN BİR DEVLET İSTİYORUZ. VE BU NU KANIMIZ, CANIMIZ PAHASINA DA OLSA, BÜTÜN FAŞİST KÖPEKLERİ EZEREK MUTLAKA GERÇEKLEŞTİRECEĞİZ...

Demokrasi peygamberleri kesilen faşist generaller çetesi, faşizmin en alçak uygulayıcılarıdır...

Yaşasın işçilere, köylülere, gençliğe ve aydınlara; dünya halklarına ve halkımıza kurtuluş yolunu gösteren yüce Marksizm - Leninizm Mao Zedung düşüncesi!» (11)

«Kısaca Erim hükümetinin ve onun sırtını dayadığı Amerikancı faşist generaller çetesinin, reformdan anladığı, halkımızın demokratik tüm haklarını elinden almak, sömürüyü en üst seviyesine çıkarmak... Kendisine karşı çıkarları nasıl olursa olsun susturmaktır.» (13)

«İşbirlikçi paşalara karşı olan yurtsever ordu mensupları ve diğer yurtsever kuruluşların elbirliği edip

darın faşist çetesini meydana getirmektedir.

Üniformalı millet evlâtlarına Faşist diyen dillerin kökünden koparılabacağı günler yakındır.

Ordu Türkiye'de kendine düşen en şerefli vazifesini yapmıştır. Milletimiz tam uçurumun kenarına geldiği sırada Ordu ağırlığını koymuş ve milleti uçuruma yuvarlanmaktan kurtarmıştır. Bir komünistten zaten ordu düşmanlığından başka birşey beklenemez. Ama isteseler de istemeseler de, milletin desteğini almış olan ordumuz vatanımızda komünist baykuşların ötsine müsaade etmemeye kararlıdır.

Milletimize kurtuluş yolu olarak göstermek istedikleri Marksizm - Leninizm - Mao Zedung sapık düşüncesi hiçbir zaman milletimiz tarafından tasvip edilmeyecek ve bu fikrin temsilcileri ağababalarıyla birlik te yok edilecektir.

DOĞU MESELESİ

Komünistler Türkiye'de doğulu kardeşlerimize zulüm yapıldığını iddia ederek Almanya'da olup bitenlerden habersiz doğulu kardeşlerini zi istismar etmek istemektedirler.

— Artık millete bağlılığını kaybetmiş bir avuç bozguncu, Türkiye'de komünistlere indirilen darbeyi faşizm olarak göstermek için her türlü çabayı göstermektedir. Resim, Berlin sokaklarına yapıştırılan ve ancak gerçek millet düşmanlarının inanabileceği afişleri gösteriyor. Almanca'sı da yapıştırılmış ki, Türkiye'nin itibarı düşsün diye.

emperyalizme, yerli işbirlikçilere ve Erim hükümetine karşı çıkmak ulusal bir görev olarak ortadadır. (14)

Ey Aziz işçi kardeşim ve Ey Aziz millet! Sana bu satırları sadece mideni bulandırmak için yazmıyoruz. Yunan köpekleri, Bulgar tohumları ve yahudi piçleriyle elele, vatan ve milletimize karşı girilmiş bu namussuzca oyun senin üzerinde oynanıyor. Bunu bilmelisin. Bilmelisin ki çünkü Yunan sürülerinin şerefsiz bir mirasçısı, binlerce müslüman Türk'ün en kanlı katili moskofun adı bir köpeği olan bu satılmışların vatan satmalarına müsaade etmeyeceğin.

Gördüğünüz gibi Sunay - Tağmaç - Erim, Faşist iktidarı temsil etmektedir. Generaller ise bu faşist ikti-

ah olarak polis ve jandarma karakoluna götürüldü, işkence ile birlik te ağır hakaretlere maruz bırakıldılar.

AP iktidarının Türk halkına saldırtığı bu özel komando birlikleri adeta işgal edilmiş düşman topraklarındaki işgalci kuvvetler gibi davranmaktadırlar.» (15)

«Mevcut düzeni ayakta tutan vur guncu güçler (yerli ve yabancı) bas kıl altında bunalmış bu halkımızın tepkisini önlemek, hızla uçuruma doğru giden Türkiye'de biraz daha hırsızlıklarına devam edebilmek için faşist hareketlere yönelmişlerdir.

Yine o vurguncu takımı kendilerine karşı olan kuruluşların faaliyetlerini kısıtlamak için meclise yeni kanun teklifleri getirmekte. Ve halktan yana olan bütün gelişmeleri yok etme plânları hazırlamaktadır.» (16)

«Amerikan emperyalizmi, işbirlikçi burjuvazi ve bunların eli silahlı militanları, holdinglere, büyük şirketlere ortak olan Amerikancı paşalar, ortaklaşa ve silah zoruyla Erim hükümetini işbaşına getirdiler...

...Öte yandan güneydoğu illerimiz de de örfi idare ilân edilmiş, Kürt halkına yeni biçimde terör ve işkence hareketine girişilmiştir. Maksatları Kürt köylülerinin demokratik mücadelesini bastırmak, doğulu devrimcilerin ilerici ve devrimci hareketlerini kanla boğmaktır. Erim hükümeti bunu yapmakla; öteden beri Kürt halkına karşı yapılan işkence ve zulme bir yenisini katmış ve gerçekçi Faşist - ırkçı yüzünü ortaya koymuştur...

...Bunun için uyanık olmak, Eylem Birliği Komiteleri kurarak derhal harekete geçmek lazımdır.» (17)

Bütün bu ifadeler, Moskova propaganda tezgâhlarında dokunmuş ve temeldi pilavı gibi tekrarlanan tekrarlara kokmuş, zulme uğradığından bahsedilen doğulu millet evlâtlarının bile tiksindiği lâflar haline gelmiştir. Şu bir gerçektir ki, yillardan beri mason iktidarların kasten meydana getirdiği mahrumiyetlere rağmen doğulu, vatan satıcılarla beraber olmamıştır. Ama komünistin de propagandası bitmez.

Bu menfi propagandaların sebebi bir sonraki bölümde açıklayacağız. Fakat Almanya'da komünistlerin doğulu kardeşlerimizi istismar edebilmek gayesiyle yayınladıkları Kürtçe bildiriler gittikçe çoğalmaktadır. Bu endişe verici durum, önü alınmadığı takdirde kapanması çok zor olan yaralar açabilir.

(Devamı var)

(9) İşçi - Köylü Batı Berlin Haberleri, 14.6.1971, 10. sayfa.

(10) Batı Berlin'de «Proleter Devrimciler» imzasıyla 19 Mayıs 1971'de dağıtılan bildiri.

(11) Şafak, 17 Haziran 1971 S: 1, 2.

(12) İşçi-Köylü Batı Berlin Haberleri, sayı: 10, sayfa 5, Temmuz 1971.

(13) Türkiye'de Kurtuluş, sayı 32, Sayfa: 7.

(14) Türkiye'de Kurtuluş, Sayı: 7, Sayfa: 3.

(15) Türkiye'de Kurtuluş, Sayı: 9, Avrupa Türk Toplumcular Federasyonu duyurusu.

(16) ATTF Kuzey Bölgesi Sekreterliği bildirisi.

(17) Şafak 17 Haziran 1971 Say: 2.

İNÖNÜ DİYOR Kİ

Memleketin, içine itildiği buhranların mes'ulleri aranırken, ilk karşımıza çıkacaklardan birisi ve belki de en başta geleni, şüphesiz ki, İnönü'dür. İnönü, bütün hayatı boyunca basit hesapların, politik ihtirasların ve bayağı komplekslerin adamı olmuş birisidir. İktidar olma hırsı onda, o kadar hâkim bir huy haline gelmiştir ki, bu konuda komünist anarşi hareketlerinden dahi medet ummuştur. Memleketimizi bir iç harbin eşiğine kadar getiren komünist çapulcular, hep onun himaye kanatları altında yetişip gelmişlerdir. Yeter ki, kendisine iktidar yolları açılsın.

Şurası unutulmasın ki, memleket, hiçbir kim senin özel çiftliği değildir. Bu topraklar, binlerce millet evlâdının kanı, canı, hıçkırığı ve göz yaşıyla kazanılmış ve korunmuş bir mukaddes vatandır. Onu, politik ihtiraslarının, kahrolası egoizmlerinin ve âdi menfaatlerinin kurbanı yapmaya, hiçbir kimse mezuun değildir.

İnönü, kendi politik ihtirasının aleyhinde olabilecek her millî harekete cephe alması'la

ün yapmış bir kişidir. Memleketi, eşiğine kadar getirildiği ve kendisinin de baş sorumlusu olduğu bir iç harbin tehlikesinden, büyük bir vatanseverlik duygusu içinde kurtaran kahraman Orduya da 12 Mart'ı müteakip açıkça cephe almıştır. Her ne kadar, uzun konuşmasının bazı bölümlerinde, Orduyu methediyor gibi gözükse de, aşağıda nakledeceğimiz ifadeleriyle o, 12 Mart muhtırasının karşısında olduğunu da gizlememektedir. Çünkü 12 Mart, kendisine iktidar yolu açmamıştır ve yıllarca şefkatli sütüyle besleyip büyüttüğü devlet kundaçlarını da mahkum etmiştir. İşine geldiği zaman, Orduyu politikanın kucağına atılmaya çağıran bu adam, 12 Mart ile beraber, onun «siyasî cereyanlara kulak kabartır bir hale geldiğini» ve mutlaka kıyasına göndermek gerektiğini söylemektedir.

Aşağıda, damadı şehriyârisiyle (1) birlikte kendisine iktidar yollarını açmaya çalışan ve bu sefer tam yakalanan İnönü'nün, 12 Mart'ı müteakip yaptığı konuşmalardan bazı cümleler bulacaksınız. O zaman hareketlerine açıkça cephe aldığı kumandanların bugün merhametlerini celbetmeye çalışması ve bunun için bazı oyunların içinde gözükmesi ne kadar da gülünç oluyor. Fakat kimsevi aldatamayacaktır artık.

«Yapılan hareket, fiilen parlamento hayatının işlenmesini imkânsız kılmıştır. Parlamento böyle bir baskı altında kaldıktan sonra artık görevini yapacak halde değildir. Kumandanların takdir edeceği veya tenkit edeceği ölçüye göre Hükümetler kalacak veya kalmayacak; böyle bir düzen demokratik düzen değildir. Yüksek ordu kumandanları, bir hükümetin değişmesini ve yeni kurulacak hükümetlerin kısa vadeli ve uzun vadeli ne gibi işler yapmaları lâzımgeldiğini düşünür, takdir eder ve yapılması lâzım, zarurî bir tedbir olarak teklif ve ısrar ederse; artık parlamento hayatının, işlediği tasavvur olunamaz. Bir meclise, askerî bir küt'a gibi, şunu şöyle, bunu böyle yapacaksın demeye imkân yoktur. Öyle bir tartışmada bizim yerimiz bellidir... Arkadaşlarım, Ordunun hareketiyle parlamentonun çalışmasına imkân verilmiyor. Anayasa düzeninde

Hükümetin kurulması ve denetimi usulü rahnedar oluyor. Yapılan hareket, fiilen, parlamento hayatının işlenmesini imkânsız kılmıştır... Ordu, memleketin siyasî cereyanlarına kulak kabartır bir hale gelmiştir. Ordu bu halden sür'atle kurtarılabilir. Çünkü Ordunun esas hedefi memleketin selâmetidir.» (Milliyet gazetesi, 16 Mart 971)

Eğitimde Önemli Meselelerden Biri

Kırklareli İlk Öğretim Müfettişleri Kurulu Başkanı Rıza Haskırış, Millî Eğitim Bakanlığına bir muhtıra vererek, okullardaki kılık ve kıyafet meselesinin yeniden düzenlenmesinin lüzumunu belirtmiştir. Öğrencinin moral gelişmesi üzerinde büyük etkili olan öğretmen ve talebe kıyafetlerinin düzenlenmesi eğitimin ciddiyeti yönünden büyük önemi halizdir.

Sayın Rıza Haskırış'ın dilekçesini aynen yayınlıyoruz:

**«SAYIN ŞİNASİ OREL
MİLLÎ EĞİTİM BAKANI**

Sayın Bakanım,

Birçok önemli işleriniz arasında bu mektubumla zamanınızı aldığım ve rahatsız ettiğim için peşinen özür dilerim.

Bir eğitimci olarak, öğretmen ve öğrencilerimizin kılık ve kıyafetleri konusu uzun zamandan beri zihnimi kurcalamaktadır.

Öğrenci ve öğretmenlerdeki şekil özentileri günümüzde oldukça artmıştır. Bu hal ise öğretmen, bilhassa öğrencileri havayillğe, disiplinsizliğe, nizamsızlığa yöneltmektedir.

Bakanlığımızın bu hususta ilişikteki öğrenci kılık, kıyafeti ile ilgili 10.6.1942 gün ve 81/3452. 812 sayılı genelgesiyle öğretmenler hakkındaki; «Öğretmenlerin sade giyinmeleri, fazla ve lüzumsuz derecede süslenip boyanmamaları, aykırı hareket edenler hakkında idarî ve inzibatî muamele yapılmasını» isteyen 28.1.1930 gün 3367/8 ve buna ek 23.6.1934 gün ve 54594 sayılı genelgelerinden bu yana, bu konuda herhangi bir genelge Millî Eğitim teşkilâtında yayınlanmamıştır.

Ancak; İlkokullar yönetmeliğinin 87. maddesinde «Öğretmenler, giyim, kuşamlarına özen gösterir ve aşırı derecede süs ve gösterişten sakınırlar» 89. mad. de «Öğretmen ve memurlar, günlük davranış ve yaşayışlarında öğrencilere örnek olurlar» demektedir.

Bunlara rağmen değişen toplum davranış ve telâkkileri öğrenci ve öğretmenler arasında da çok değişik şekillerde tesirlerini göstermektedir.

Orta dereceli, meslekî ve yüksek okullarda öğrencilerimizdeki kılık, kıyafet anormallliği almış yürümüştür.

Mini etekli, uzun turnaklı, İspanyol paçalı, boyama saçlı, maksî mantolu, takma kirpikli ve artistler derecesinde süslü kız öğrenciler ile uzun favorilli, Stalin taklidi bıyıklı, Teksas pantolonlu, kiravatsız, kız saçları derecesinde uzun saçlı, hat tâ sakallı erkek öğrenciler her gün sayı bakımından artış göstermektedir.

— İlkokullar yeni tedrisat yıllarına başladılar. İnanç, ümit ve istikbal vadeden yavrular, şimdi okullarının havasında civil civil. Hepsi de okullarına kavuşmanın sevinçli içindeler. İnşallah sevinç ve ümitleri beynelmilelci kültürlerin zulmü altında bir kâbusa dönüşmez ve her zaman milletinin sesini haykıran birer yiğit olurlar.

Öğrencilerimizde görülen bu hal, her yönden onlara ve topluma örnek olma durumunda bulunan bayan ve erkek öğretmenlerimiz arasında da maalesef görülmektedir.

Görevimiz icabı yukarıda sözü edilen yönetmelik ve genelgelere göre öğretmenlerimizden kılık ve kıyafetlerinden aşırıktan isteniyorsa da bu «aşırılığın» derecesi tayin edilmemiş bu-

lunduğundan tavsiyelerimiz istenilen etkiyi göstermemektedir.

Çünkü: Dudağı boyalı uzun tırnaklı bayan öğretmen bu halini günümüz şartlarında normal bürümekte aşırılık mini etekte değil mini minidir. Veya uzun favorilli erkek öğretmen ise aşırılığı uzun favoride değil sakal bırakmaktır demektedir.

Öğrenci ve öğretmenlerimizde birlik beraberlik esasında önemli yeri olan kılık kıyafetinin olumsuz gidişine bir son verilebilmesi için tesanütte esas olacak yeni bir kılık kıyafet genelgesinin çıkarılmasına zaruret bulunduğuna inanmaktayım.

Bu vesile ile saygılarımın kabulünü dilerim

RIZA HASKIRIŞ
İlköğretim Müfettişleri
Kurulu Başkanı - Kırklareli

«TALEBE KIYAFETLERİ

Sayı: 81/3452 812

10.VI.1942

Kız çocuklarımızın, talebelik sıfatıyla ahenkli olarak, sade ve vakarlı bir şekilde giyinmelerini temin ve takip etmeyi okul idarelerinin ve her öğretmenin en önemli bir vazife telâkki etmeleri lazımdır.

Okullarımızda bu husus daima gözönünde bulundurularak talebeden aşırı ve ciddiyetsiz şekilde giyinme cereyanı uyanmasına müsaade edilmemelidir.

Öğrenim çağının ve ağırbaşlılığının gerek tirdiği şekilde giyinme meselesinde, talebeye her vesile ile rehberlik etmek ve icabında ailelerle de temas ederek, genç kızlarımızda ve ev kadınında görmek istediğimiz iyi itiyat ve güzel vasıfların okul idarelerinin ve öğretmenlerin üzerinde hassasiyetle duracakları ve önemle takip edecekleri bir iştir.

Bu meselenin, bir taraftan terbiye yollarıyla teminine çalışılırken bir taraftan da aşağıda bildirilen hususların itina ile tatbiki lazımdır.

1 — Talebenin, ipek çorap, yüksek topuklu iskarpin ve kısa etekli elbise giymeleri yasaktır. Etekler diz kapagını tam olarak örtmelidir.

2— Saçların tanziminde aşırı tuvaletlerle, kıvrılmış saç gibi, bir talebe için yakışık almayan mübalağalı süslenmelerle, tırnak boyamaya müsaade edilmeyecektir.

Bütün öğretmenler, kızlarımızın ruh ve ahlâk terbiyeleriyle her vakit ve her fırsatta, en geniş ölçüde meşgul olmayı iş edinmeli ve bu alanda sarfedilecek münferit gayretler dışında, okullarda, bu ve buna benzer maksatlarla tertip olunacak toplantılarda, konuşmalara mümkün olduğu kadar yer verilmelidir.

Okul idare başlarıyla öğretmenlerinin bu esaslara göre çalışmalarını ve bu tamimin, öğretmenler kurulunun ilk toplantısında okunarak gerekli tedbirlerin alınmasını, hemen faaliyete geçilmesini ve nâticenin Vekillîğe bildirilmesini rica ederim.

MAARİF VEKİLİ

Türkiye'de Ekonomik Sömürme'den Bahsetmek Bay İnönü Veya Ecevit'in İnhisarında mıdır?

(Gecen sayıdan devam)

16

Bay Toker, herhalde bay İnönü ve yaveri Ecevit'in ağzından döken her sözü mahzû hikmet biliyor. Ve komünistin, kozmopolitin sahte bir vatanperverlikle ele alıp istismar ettiği, ekonomik ve sosyal krizin derinlemesine ve gerçekçi bir analizinden pek korkuyor. Millî mücadelenin ekonomik krizi gerçek yüzü ile göstermesi karşısında neredeyse bay Süleyman gibi refah edebiyatı yapacak.

Şimdi Tokerin mütalaası ile birlikte bizden aktardığı pasajları yeniden görelim:

«Sömürülüyoruz. Hem de nasıl sömürülüyoruz!»

«Mali sermaye menze-i ve gayesi itibariyle gayri millîdir. Bankalar, sigorta şirketler ve bağlandıkları mali tröstler, millî ekonominin can düşmanlarıdır. Gerçekte mali sermaye ile millî ekonominin bütün unsurları arasında ziddiyet vardır. Mali sermaye banka soygunları, borsa oyunları ve her türlü sahtekârlıklar la millî ekonomiyi ve unsurlarını zayıflatmak ve yok etmekle meğuldür. Mali sermaye istihlak ekonomisini hızlandıran kukla teşebbüslerle Türkiye'nin bütün imkânlarını sömürmektedir. Lüks ve israfı hızlandıran tesisler (Coca-Cola, Fanta v. b.), millî serveti sömüren kuruluşlar (madenlerin yağması) ile millî zenginliği kendine tâbi hale getirmektedir. Gayrimillî sermayenin hareketlerine iştirak edip büyük kârlar temin eden, ona suç ortaklığı eden bir mutavassıt zümre de vardır. Bunlar bir kısım hainlerdir. Şu halde, millî ve gayrimillî ekonomi arasındaki çarpışma beynelmilel sermaye ve yardımcıları ile millet arasındadır. Gerekli olan sosyal tabakalarda gayrimillî ekonominin yardakçılarının tesirini tesbit ve hücumdur.» (1)

Biz bu mütalaanın belgelerini resmi istatistiklerden verebiliriz. Ama bizzat İnönü'nün ve Ecevit'in ağızdan bir sömürü edebiyatı örneği vermediği daha faydalı buluyoruz. Ancak, sömürü düzenin kesin mahiyeti hakkındaki görüşümüz iyice anlaşılсын diye bay Toker'in diğer atıflarını da gözden geçirelim:

«Beynelmîlel Yahudilik milletler ve milletimiz üzerindeki hâkimiyetini milletlerin iradesine gizli bir elle (masonluk ve benzeri teşkilâtlar yoluyla) sahip olmasına borçlu bulunmaktadır. Sahte demokrasi ve komünizm Yahudiliğin ekonomik, kültürel ve psikolojik baskısını perdeleyen sistemler olarak yaşamaktadır.

Beynelmîlel Yahudilik bir taraftan servetimizi, emeğimizi çalarken ekonomimizi tam bir sömürge ekonomisine dönüştürürken, diğer taraftan çaldığı servet sayesinde, bütün kültür vasıtaları üzerinde kurduğu hakimiyet yoluyla millî eğitimi dejenere etmekte, ahlâkımızı her geçen gün darbelemekte, felsefi nazariyeler, ilim maskeli kanaatler ve modaladan cereyanlar kanalıyla basın, radyo, film, reklâm, moda vasıtası ile müthiş ve misli görülmemiş, bir yıkımı sürdürmektedir.

İşte, milletimiz bugün bu halde dir.» (2)

KÜLTÜR EMPERYALİZMİ VE SÖMÜRÜSÜ HAKKINDA

«Felsefe, sosyoloji, mantık gibi dersler tertemiz yavruları serbest düşünme alışkanlığının sağlanması gibi üstü örtülü ifadelerle şüpheli, müsvetis, hiç bir şeye inanmayan havai tipler haline gelmesini sağlamıştır. Eski Yunan'ın ve Roma'nın, ah-lâksızlığı sanat kabul eden sapık filozofları genç yavrulara fikir ve özgür düşünce önderleri olarak takdim edilmektedir. Darwin gibi bir yahudî köpeği insanın teşekkülü yolunda ilimle en ufak bir alakası bulunmayan görüşler ortaya atmıştır. Bizde de bu gayri ilmi görüş-insanın maymundan geldiği fikri müfredat programlarından çıkarılmalıdır. Hakeza Durkheim adlı, dinlerin meydana gelmesinde Darwin gibi uydurma görüşleri ileri süren bir yahudiye sosyolojinin kurucusu payesi verilmiştir. (...) İnsanın her hareketini cinsî bir içgüdüye bağlamaya kalkan ve siyonizmin kurucusu Theodor Hertzel'in arkadaşı olan yahudi Freud'un görüşleri de ilmi olmaktan uzaktır (...) Fen derslerinde dünyanın yaratılışı, kâinattaki âhenk ve sistem, tabiat hadiseleri olarak isimlendirilen bütün olayları bir tesadüfle izahla kalkılıyor. Bu zorlama izahlar, felsefi bir havaya büründürülerek Allah'ın yokluğuna götürülüyor. Ayrıca güneşin batmasının, ayın doğmasının, yağmurun yağmasının ve canlının teşekkülünün kendiliğinden olma diye kabulü, patlattıkları ilme de, akla da aykırıdır.» (3)

ECEVİT'E GÖRE SÖMÜRÜ

Kalkınmamız için umut bağlanan bir tasarruf kaynağı da yabancı sermaye yatırımlarıdır.

Fakat, 1954 de çıkarılan Yabancı Sermayeyi Teşvik Kanununun teşvik edici hükümlerine rağmen, Türkiye'de yatırım yapacak yabancılara, Amerikalılar tarafından kullanılan deyimle çok «tatlı kârlar» sağlanmasına rağmen, Türkiye'ye gelen yabancı sermaye son derecede azdır ve büyük bir artış eğilimi de göstermemektedir.

Kaldı ki, Türkiye'ye gelen yabancı sermayenin de genellikle Türkiye'ye bir hayrı dokunmamaktadır. Hatta hayırdan çok zararı dokunduğunu düşünmek için ciddi nedenler vardır.

GETİRDİĞİ SERMAYEDEN DAHA ÇOK KREDİ ALIYOR

Örneğin, 38 yabancı sermaye ortaklığı üzerinde yapılan bir araştırma sonuçlarına göre, bu 38 firmanın Türkiye'ye getirdiği sermaye toplamı, 379.262.414 liradır. Fakat Türkiye'de kendi iç kaynaklarımızdan aldığı kredi 440.870.000 liradır. Yani getirdiği sermayeden yüzde 116 fazlasını, Türkiye'den kredi olarak sağlamıştır.

Yüzde 70'i yabancı olmak üzere, 1951'de, 1.400.000 liralık sermaye ile kurulan bir ilaç firması da, 1955 yılında 2.731.000 lira kâr etmiştir. Yıllık kârı, 1956'da 6 milyonu, 1959'da ise 7 milyonu aşmıştır.

Bu yabancı sermaye ortaklıklarının

dan, kısa zamanda kendi yağ piyasamızı kontrolü altına almış olan bir firma da, yüzde 80'i yabancı sermaye olarak 1952 yılında 5 milyon lira kâr sağlamıştır. Firmanın yıllık kârı gitgide artmış, ve 1962'de 20 milyon 997 bin liraya kadar varmıştır. 1954'le 1962 arasında kâr toplamı 117.295.000 liradır.

GETİRDİĞİNDEN ÇOK GÖTÜRÜYOR

Yabancı Sermayeyi Teşvik Kanunu, yabancılara, elde ettikleri net kârın tamamını döviz olarak dışarıya transfer etme, getirdiği sermayenin de tamamını istediği zaman geri götürme yetkisini tanımaktadır. Buna göre, yukarıda verilen misalle so-nucun ne kadar aleyhimizde olduğu görülmüyor. Üstelik bu firma, aynı, alanda gelişmeye başlamış olan yerli endüstrimizi de baltalamış, adeta öldürmüştür. Tamamıyla Türkiye'de imal edilebilecek bir gıda maddesi için, şimdi Türkiye, her yıl milyonlarca liralık dövizin dışarıya transferine razı olmak durumundadır.

Evvelce, ithal edilirken 20.000 lıraya satılan bir traktörün fiyatı, şimdi, yabancı sermayenin montaj fabrikalarında yapılmaya başlandıktan sonra 40.000 liraya kadar çıkmıştır. Bundan elde edilen kârlar döviz olarak dışarıya transfer edilebileceğine göre, bu türlü sözüm ona «yerli» imalatın, hem halkımıza çok pahalıya mal olduğu, hem de ithalden daha çok döviz kaybına yol açtığı açıktır. Yabancı sermaye ile kurulan fabrikaların, fatura şişirmek veya türlü muvazaalara başvurmak suretiyle ithal ettikleri ham maddelerin ve parçaların da fiyatlarını çok yükseltmek imkânını buldukları, bu yüzden hem maliyeti yükselettikleri, hem döviz kaybımızı arttırdıkları, bilinen gerçeklerdir.

Bu gibi örnekler daha da çoğaltılabilir.

Görülüyor ki, Türkiye'ye yabancı sermaye getiren firmalardan bir çoğu,

1. Kendi kredi kaynaklarımızı tüketmekte;
2. Türkiye'nin büyük döviz kaybına sebep olmakta;
3. Maliyeti büyük ölçüde yükseltmekte;
4. Gerçek Türk sanayiinin gelişmesini ciddi olarak engellemektedirler.

KAPİTÜLASYON TEHLİKESİ

Cumhuriyet Halk Partisi yabancı sermayeye aleyhtar değildir. Yabancı sermaye aleyhtarlığının çağımız gerçeklerine ne kadar aykırı düşeceğini de bilmektedir. Bugün, Batının kapitalist ülkelerinden sermaye ithal eden komünist ülkeler bile vardır. Ancak, gelecek yabancı sermayenin getirdiğinden fazlasını götürmemesi, Türk ekonomisine ve Türkiye'nin dış ödemeler dengesine gerçek bir katkıda bulunması, bir boşluğu doldurması ve herhalde, yerli sermaye ile, yerli teknik bilgi ile başarabileceğimiz iş alanlarına elini uzatmaması gerekir.

Kanunda ve uygulamada bu bakımdan köklü değişiklikler yapılmazsa yabancı sermaye, yeni bir dış sömürü unsuru olarak gelişecek; ve bunların çıkışı gibi büyüyen kârlarının transferinde karşılaştığımız güçlükler zamanla büsbütün artacağı için, Türk ekonomisi ipotek altına girme tehlikesine düşecek, kapitülasyonların geri gelmesi ciddi bir ihtimal olacaktır.

Bu tehlikeler belirgin duruma geldiği halde, Adalet Partisi iktidarının hâlâ ciddi tedbirler almak ihtiyacını duymaması, tersine, şimdi, Yetki Kanununa göre kurulan yeni komisyon eliyle, yabancı sermayeye taviz ciliği büsbütün arttırması, büyük bir sorumsuzluk örneğidir. Herhalde iktidarın bu tutumu, memleket için, körükörüne bir yabancı sermaye aleyhtarlığından çok daha zararlıdır (4).

İzin verirsiniz bu sömürü edebiyatına, Sosyal Demokrasi Dernekleri Federasyonu İstanbul Sekreterliğinin «Bu Düzen Değişecektir. Yaşasın Halkçı - Devrimci Gençliğin Demokratik düzen değişikliği mücadelesi» adlı broşüründen alınan örneklerle bitirelim.

«Hiç bir güç bir avuç çıkarıcıyı ve Türk'ten çok yabancıyı mutlu kılan, ama halkın yaşama hakkını, ülkenin bağımsızlığını gitgide kusan, bu düzeni yaşatmaya yetmeyecektir.» (5)

«Türkiye'mizin hiçbir gerçeğini öğretmezler sana. Türkiye'deki verem sıklığını bilmezler. Türkiye'nin hiçbir sorununa eğilmezler. Bildikleri gerçekleri bile öğretmezler sana. Çünkü çoğunun bu sömürü düzeninden payı vardır olacak.

Oysaki sen, Türkiye'nin gerçeklerini bilmek zorundasın. Türkiye'nin neden geri bırakıldığını, neden 500 bin insanın 32 milyonu sömürdüğü-nü bilmek senin görevin.

Köyde, kasabada bıraktığın şehir görmeyen hemşerin, at sırtında gehire giderken ölen hastan, parasızlıktan okuyamayıp hayata atılan arkadaşın %65 okuma yazma bilmeyen tüm Türkiye senden görev bekliyor.

Bozuk Düzeni değiştirmek için GÖREV BAŞINA...» (6)

Şimdi, şu satırları okuyan Toker'e sormalı. «Sömürülüyoruz, hem de nasıl sömürülüyoruz» diye ukalaca alaya yeltenen yüzünde, bay Ecevit ve ortanın solunun sömürü edebiyatı karşısında hâlâ, o zavallı alay ifadelerinden eser kalacak mıdır!

Şimdi Toker'e, tekrar sormalı. Hâlâ Türkiye'de bir istismar düzeninin var olmadığını mı iddia ediyorsun. Lütfen paşa babana ve Ecevit'e müracaat...

(Devamı var)

- (1) Solda ve Sağda Vuruşanlar Sh. 195.
- (2) Solda ve Sağda Vuruşanlar, Sh. 120.
- (3) Solda ve Sağda Vuruşanlar, Sh. 120-121.
- (4) B. Ecevit, Bu Düzen Değişmelidir. Sh. 156-160.
- (5) S.D.D.F. Bu Düzen Değişecektir. Shf. 2.
- (6) S.D.D.F. Bu Düzen Değişecektir. Shf. 4.

G

E

C

E

N

H

A

F

T

A

Atik-Alan

Sofya'da yapılan Dünya güreş şampiyonasında, mindere çıkmayan Ali Rıza Alan, kendisine yapılan hücumları cevaplamış ve Celal Atik'in kendisini Bulgarlara sattığını iddia etmiştir. Alan'a göre, Celal Atik, Ruslara karşı Bulgarların şampiyonluğu için 5,5 fena puanı olan kendisinin sahaya çıkmamasını istemiştir. Alan'dan sonra bir beyanat veren Celal Atik Ali Rıza Alan'ın yalan söylediğini iddia etmiştir. Şimdi ortaya büyük bir skandal olacak iddia vardır. İlgililerin efkârı umumiyeyle aydınlatacağı temenni edilir.

Filipinler

France - Press ajansı, Filipinlerde, başşehri Manila'nın 960 km güneyde bulunan Cota bata eyaletinde müslümanlara karşı yeni katliamlara girişildiğini bildirmektedir. «Fareler» adıyla bilinen hristiyan tedhişçiler, Türk köylerine girdikleri ve çocuk, kadın, ihtiyar önlere kim gelirse öldürmektedirler. Uzun bir müddet ten beri devam eden katliamdan haberi almasına rağmen Filipin Cumhurbaşkanı Markos, hiçbir tedbir almamakta, hattâ el altından tedhişçilere yardım etmektedir. Bongos köyünde cereyan eden katliamda kaç kişinin öldüğü henüz belli değildir.

Kruşçef

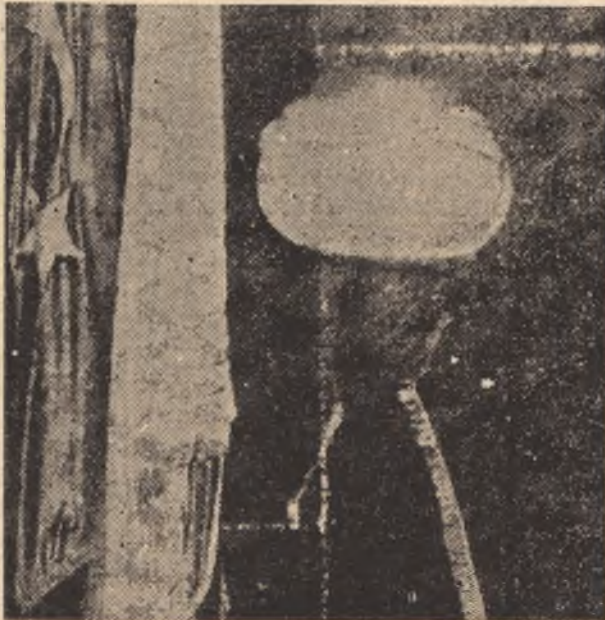
Eski Sovyet başbakanı Kruşçef, Kremlin hastahanesinde şüpheli bir kalp krizi sonucunda ölmüştür. Kruşçef'in ölümü Rus halkına iki gün sonra duyurulmuştur. Kruşçef'in cesedi ikinci sınıftan vatandaşların gömüldüğü Rovodeviçye mezarlığına gömülmüştür. Bu mezarlığa, eskiden beri gözden düşen komünist liderler gömülüyordu. Kruşçef'e çok basit bir cenaze töreni yapılmış, törene karısı, kızı ve bir kaç yakınından başka kimse katılmamıştır. 77 yaşında olan Kruşçef'in ölümü üzerine yorum yapan Arnavutluk resmi haber ajansı onu dönecek olarak nitelmiştir.

Halkın Dostları

Bir müddetten beri çıkmakta olan ve edebiyat maskesi altında propaganda yürüten Halkın Dostları isimli dergi Sıkıyönetim Komutanlığınca süresiz kapatılmıştır. Sıkıyönetim Komutanlığının bununla ilgili bildirisinde: «Halkın Dostları adlı aylık devrimci sanat-kültür dergisinin Eylül sayısını, 2 numaralı bildiriye aykırı ve devletin askerî ve emniyet kuvvetlerin âlenen tahkir ve tezyif edici mahiyette buluna rak» kapatıldığı söylenmektedir.

Devlet ve İhtilal

Lenin'in «Devlet ve İhtilâl» isimli kitabını neşrettiği için Bilim ve Sosyalizm Yayınları yöneticisi Süleyman Ege 7,5 yıl hapse mahkum edilmiştir. 2 yıl önce başlayan davada Süleyman Ege önce beraat etmiş fakat Yargıtay kararı bozmuştur. Yeniden mahkemeye bakan II. Ağır Ceza Mahkemesi, «Devlet ve İhtilal» de komünizm propagandası olduğuna karar vermiş ve Süleyman Ege'nin 7,5 yıl hapsini kararlaştırmıştır. Bilim ve Sosyalizm yayınlarında çıkan Bolşevik Partisi Tarihi isimli kitapla beraber üç davası daha sürmektedir.

ERTUĞRUL GAZİ ANILDI

Osmanlı İmparatorluğu'nun kurucusu büyük sultan Osman Gazi'nin babası Ertuğrul Gazi Bilecik'in Söğüt kazasında anılmıştır. Mehter, Kılıç Kalkan Ekibi, bando ve yörüklerin katıldığı tören 690 yıl öncesinin ruhunu bir daha yaşattı. Osmanlı'nın ilk başkenti Söğüt, o gün kahraman ecdadına layık olduğunu göstermek istedi.

Bursa işgal edildiğinde Orhan Gazi'nin mezarı başına gelip «kalk Orhan kalk da milletini kurtar» diyerek, milletimize korkunç kinini kusan Trikopis'i nefretle hatırladı. Törende çeşitli konuşmalar oldu. Gelen telgraflar okundu. Silah Kuvvetler adına konuşan Assubay Başçavuş Necdet Taşkın «Türk Milleti büyük atası Ertuğrul Gazi'den aldığı güç ve imanla günümüzde de yeni atılımlar yapmaya azimlidir.» dedi. Resim.

Şili'de Buhran

Brezilya'da neşredilen «Jornal do Brasil» adlı gazete Allende'nin hükümeti devrildiği 9 aydan bu yana, iktisadî ve siyasî pekçok güçlüğün zuhur ettiğini yazmıştır. Allende güttüğü sosyal demokrat politikadan hiçbir netice elde edememiştir. Seçim konuşmalarında halka yaptığı vaatler, umduğu gibi çıkmadığından şimdi, söylediklerinden vazgeçmektedir. Bu durum Şili halkında ve Allende'de çok kötü tesir bırakmaktadır. Ayrıca yaptığı devletleştirme operasyonları da istenilen neticeyi vermemiş üstelik, Amerika ile arasının açılmasına vesile olmuştur.

Kaçakçılar

Kaçakçılık hareketleri her gün biraz daha artmaktadır. Hepsî de yurt dışından sokulan, bilhassa komünist ülkelerden getirilen kaçak silâhlardan, geçen hafta bir trafik kazası sonucu yakalananlardan sonra şimdi de Almanya'da Türkiye'ye gönderilmek üzere olan tahrip kılıpları, büyük çapta nitrogliserin, 128 tabanca, 50 cop, 432 bıçak ve 6 makineli tüfek Alman polisleri ve gümrük memurları tarafından ele geçirilmiştir. Bu silâhların Almanya'daki komünistler tarafından gönderildiği tahmin edilmektedir.

TUNÇ YALMAN

Yalman

Kültür Bakanı Talât Halman, Devlet Tiyatrolarının İstanbul'daki faaliyetini durdurmuştur. Konuyla ilgili açıklama yapan Cüneyt Gökçer faaliyetlerini Romeo - Juliet ile Ankara'da yapacaklarını belirtmiştir. Bu arada masonlar, Cüneyt Gökçer'in genel müdürlükten uzaklaştırılması için kesif bir faaliyet içerisine girmişlerdir.

Hürriyet Gazetesi bunların sözcülüğünü yapmakta ve Ahmet Emin Yalman'ın oğlunu lânse etmektedir. Hattâ gazete Tunç Yalman'ın yu-

karıdaki resminin altına «Yeni Genel Müdür» diye yazmıştır. Halbuki haberin daha ileri kısımlarında «Diğer taraftan Halman'ın Devlet Tiyatroları Genel Müdürü Cüneyt Gökçer'in yerine Tunç Yalman'ı tayin edeceği haberi de ŞAYİ OL-MUŞTUR» demektedir, böylece Halman'a, Tunç Yalman'ı empoze etmektedir.

İhmâl mi Kasıt mı?

Hakarî Duman ve Mete Has'ın kaçırılması olayıyla ilgili mahkemede şahitlik yapan Türran Çağlar'ın paranın tesliminden 45 dakika önce, teslim verini emniyete haber verdiğini söylemesi üzerine Meclis Başkanlığına soru önergesi veren Orhan Birgit önergesinde şunları sormuştur: «1— Türran Çağlar'ın ihbarını tesbit eden sorumlu İstanbul Emniyet görevlisi ya da görevleri kimlerdir? 2— Bu ihbarı alan sorumlu görevliler o anda hangi işlemleri yapmışlardır? 3— Bu ihbardan nöbetçi Emniyet

Müdürü, Vali, Emniyet Genel Müdürü veya İçişleri Bakanı haberdar edilmişler midir? 4— Edilmemişlerse bu ihbarı gerektirdiği şekilde değerlendirmeyenler hakkında ne gibi idarî işlem yapılmıştır? Haklarında idarî veya adlî bir kovuşturma var mıdır?» Olay faili meçhul kalmış hadiselerle belki de bir emsal niteliğini taşıyacaktır.

16
EYLÜL

● PERŞEMBE

17
EYLÜL

● CUMA

18
EYLÜL

● CUMARTESİ

BİR OLAY
BİR YORUM

Borçlar

Yapılan bir araştırmaya göre devletin iç borçlarının toplamı 24 milyar 808 milyon 800 bin lirayı bulmaktadır. Bu borçlardan 17 milyar 433 milyon lirası ana para 7 milyar 375 milyon 800 bin lirası da faizlerdir. 1933 yılından beri biriken bu borç yekûnunun 10 milyar 691 milyon 700 bin liralık kısmı, iktisadi devlet teşekküllerinin ve belediyelerin tahkim edilmiş borçlarından doğmaktadır. Ayrıca iç istikraz tahvillerinin %5-6 olan faiz oranları 1344 sayılı kanunla %9'a çıkarıldığından devletin ödeyeceği faiz yükü de 760 milyon lira artmıştır. Bu böyle devam ederse, doğmayan çocukların omuzlarına binlerce lira borç yükü binecektir.

İki Çin Siyaseti

Amerika Birleşik Devletleri'nin Birleşmiş Milletler temsilcisi George Bush, «U. S. News and World Report» adlı dergiye verdiği beyanatta «Çin Halk Cumhuriyeti'nin, Güvenlik Konseyinde Formoza'nın yerini alması mümkün, hatta muhtemel» demiştir. Ayrıca Büyükelçi Bush, Birleşik Devletlerin «İki Çin Siyaseti» takip etmediğini fakat mevcut iki gerçeğin nazarı itibara alındığını sözlerine eklemiştir.

Bu söze rağmen, ABD'nin git gide General Montgomery'nin iki Çin bir olmalı, Almanya iki olmalı sözünü politika-sının esası yapacağı tahmin edilmektedir.

Buğday

Toprak Mahsulleri Ofisi'nin İskenderun depolarındaki 500 bin ton buğdayının vaktinde tedbir alınmadığı ve ihmal gös- terildiği için hasareler tarafından sarıldığı bildirilmektedir. Zamanında uyarılmasına rağmen tedbir almayan Toprak Mahsulleri Ofisi Genel Müdürlüğünde, beş bölge müdürü toplantı yapmaktadırlar. Bu radaki buğdayın diğer bölgele-

TÖS'çünün Evinde

Ankara Sıkıyönetim makamları TÖS sanıkları arasında bu lanan Keskin ilçesinin Barokabaşı köyü ilkokulu öğretmenlerinden Abdullah Özcan'ın evinde yaptıkları aramada önemli mektuplar ele geçirmişlerdir. Abdullah Özcan'a arkadaşlarının gönderdiği mektuplarda ihtilâlden bahsedilmekte, komünizm propagandası yapılmaktadır. Hatta yazılan aşk mektuplarında bile komünizm propagandası mevcuttur.

re taksimi düşünülmüşse de, bu bölge müdürlüklerince kabul edilmemiştir. Yıllardan beri toprağın işletilmemesinden dolayı kendimize yetmeyen buğdayımız, herhalde bu sene de, verilen bu kadar mahsule rağmen, ihmaller neticesi ihtiyacımızı karşılamayacaktır. Bilirdiğine göre, buğdayın normal nem ve ısı ile depolanması hasarelenmeye yol açmış- tur.

Pakistan Üzerindeki Oyunlar

Doğu Pakistan hadiseleri, dünya basınına olduğu kadar Türk basını (!) nı da alâkadar eden bir mesele olmakta devam ediyor. Bu konuda kardeş devlet Pakistan suçlanıyor, Yahya Han beynelmilel tazyikle maruz bırakılıyor.

Dünyamızda cereyan eden ve hele, kardeş milletlerin başına büyük gâffeler açan meselelerle ilgilenmemek, elbette mümkün değildir. Fakat, bu konuda efkârı umumiye, beynelmilel aptallaştırma vasıtalarıyla öylesine şartlandırılıyor ki, bu hava içinde gerçekleri görmek zor oluyor. Hele, kendilerini belli bir inanç ve idealle teçhiz etmeyenler, o inancın gerektirdiği siyasi terbiyeden geçmeyenler; beynelmilel teşkilatların tahriklerini, tertiplerini ve yanıltıcı metodlarını bilmeyenler; olayları, kendilerine empoze edildiği şekliyle görmek hatasından bir türlü kurtulamıyorlar. Pakistan konusunda da bu durum aynıyle vâki olmuş; dünya efkârı, Pakistan'da cereyan eden olayları ve sebeplerini, gerçek yönleriyle görmek durumundan her zaman mahrum kalmıştır.

Neler olmuştur Pakistan'da? Pakistan'ın başına büyük bir mesele açan acı olayların gerçek sebepleri nelerdir? Bu kanlı oyunun mizansenleri kimlerdir ve hangi fikir uğrunda bu oyunu oynamak tadırlar?

Bilindiği gibi Pakistan, Doğu ve Batı Pakistan olarak bilinen iki ayrı coğrafi bölgenin birleşmesinden meydana gelmiş, kardeş bir milletin ülkesidir. Nüfusun çoğunluğu doğudadır ve Pakistan'ın, iktisaden zengin bölgesi de burasıdır. Doğu Pakistan'da Hindu dinine mensup olanlar da varsa da, halkın büyük ekseriyeti, Batı Pakistan'da olduğu gibi, Müslümandır. Aralarında bazı etnik ve coğrafi farklılıklar varsa da İslâm'ın temin ettiği kardeşlik ruhuyla Doğu ve Batı Pakistan halkı, birbirlerine candan bağlıdırlar.

İşte bu kardeş ülkede, bundan bir kaç sene önce ortaya beynelmilel güçlerin yetiştirmesi bir ajan çıkar. Bu ajan Mucibürrahman'dır. İslâm'ın ve Ortadoğu'nun mazlum milletlerinin düşmanı olan güçlerin dikte ettiğini, bu ajan aynıyla tatbik eder.

Plan; Pakistan gibi, güçlü bir İslâm Devletini parçalayıp onu, tedavisi yıllar alacak buhranların içine atmak ve beynelmilel bir kudret olmaksızın çıkarmak.

Bu maksatla ve beynelmilel desteklerin himayesinde Mucibürrahman harekete geçirilir. Doğu Pakistan'ı Batı'dan koparmak için hızlı bir faaliyete girişen Mucibürrahman, kısa zamanda Pakistan'ı bir iç harbin içine atar. Yahya Han, iç kundakçıları ve ülkesini parçalamak isteyenleri, sert bir tenkil hareketiyle durdurur.

İşte bu andan itibaren beynelmilel güçler, Pakistan konusunda daha da hızlanırlar. Devletini ve ülkesini parçalayıp yıkmak isteyenleri tasfiye etmek, bir devlet reisinin hem hakkı ve hem de vazifesi olduğu halde, Yahya Han'a yüklenilir. Mucibürrahman ise kahramanlaştırılır. Zaten İslâm ülkelerini komünizmin ve yahudinin hâkimiyetine vermek isteyenler her yerde alkışlanmamışlar mıdır? Memleketimizde dahi Doğu Anadolu'yu bizden koparmak isteyenler, ifadelerinden resimlerine kadar cazip ve iyi niyetli olarak gösterilmek suretiyle kahramanlaştırılmamışlar mıdır? Sözde Türk basınına takip edenler bu acı gerçekle her zaman yüz yüze gelmişlerdir. İşte Mucibürrahman ve hareketi de beynelmilel teşkilatlar tarafından haklı ve meşru bir hareket olarak gösterilmiştir.

Beynelmilel güçlerin, mazlum milletler üzerinde hayasızca yürüttükleri oyunları görelim; devlet ve milletimize gerçekten sahip çıkalım

Kipriyanı Paris, Brüksel ve New-York'ta Ne Yapıyor ?

Haber kaynaklarının bildirdiğine göre, Kıbrıs Rum Yönetimi Dışişleri Bakanı Kipriyanı Birleşmiş Milletler Genel Kurul toplantısına katılmak için Paris ve Brüksel üzerinden Newyork'a gidecektir. Kipriyanı'nın Birleşmiş Milletler üyelerine Makarios idaresinin Kıbrıs tezini anlatacağı, U. Thant'a bir teklif sunacağı, ayrıca Paris ve Brüksel'de de görüşmeler yapacağı bildirilmektedir. Kipriyanı'nın Kıbrıs buhranının çözümü için iki şart

koşacağı söylenmektedir.

1— Adada bulunan Yunan ve Türk birliklerinin tamamen çekilmesi. 2— Dışarıdan gelecek her çeşit hücum ve müdahaleye karşılık teminat verilmesi.

Bu şartlar verildiği takdirde azınlık durumunda müta-laa ettikleri Türklere kültürel ve dinî muhtariyet tanımayı; hükümete, parlamentoya ve bütün idari işlere katılmalarını temin etmeyi vadetmektedir. Böylece Rumlar, Türkiye'nin ada üzerinde söz söyleme

hakkını aldıktan sonra, Kıbrıs taki bir avuç Türk'e her türlü zulmü yapma fırsatı bulacaklar, azınlık statüsünde olan Türkler de hiçbir mukavemet gösteremeyeceklerdir. Ayrıca Ada'da teşekkül ettirilmiş Rum milistler, polis teşkilâtı, Türk askerinin çekilmesi neticesinde keyfi icraatlarını hızlandıracaktır. Yunan-Makarios ittifakının yeni politikası, Kıbrıs üzerinde söz söyleme hakkımızı ortadan kaldırmaktadır. Bu Kıbrıs'ı bize ebediyen kaybet- tirir. Uyanık olalım.

basında ideolojiler kavgası

Tarihin Üçüncü Büyük «!» Göçü ve Bir Gazetenin Milliyeti

«Tarihin Üçüncü Büyük göçünün sebebi Ne? 12 Eylül 1971 tarihli Milliyet Gazetesi'nin başlıklarından birisi olan bu soruyu okuyanlar acaba ne düşünüyorlar? Öyle zannediyoruz ki, bahsedilen üç büyük göçten birisinin Türklerin Orta Asya'dan göçü, diğeri de Peygamberimiz'in Mekke'den Medine'ye göçü olarak tasavvur etmişlerdir. Veya Müslümanların, Mekke'den Habeşistan'a göçü. Evet normal olarak ilk akla gelen göçler bunlardır. Peki ya Milliyet'in bahsettiği göçler hangileridir? Bu nu yine kendi kaleminden okuyalım:

«Günümüzdeki büyük göç, Tavratta hikâye edilen «Müsvilerin Mısır'dan çıkışından ve insanların «Nazi İmparatorlu-

dır. Ve Milliyet bu sözleri, Tavrattın ilhamlarıyla yazmıştır. Dönmenin gazetesi böylece ya kayı ele vermiştir. Gerçek niye tını şimdiye kadar, arasıra yazılarını okuduğumuz Sami Köhenlerden anlamamıza rağmen, yukarıdaki söz artık Milliyet'in ruhundaki kurtları dökmüştür.

Bir kere Pakistan'daki vatan parçalama hareketini meşru göstermek Pakistan devletini zalim olarak tanımak, Hindistan'ın körüklediği bir isyan hareketine «bağımsızlık savaşı» kılıfı giydirmek, Hindistanın göçe zorlandığı sonra da bakım sız bırakarak yokoluşlarını hazırladığı bir miktar Hindu yazının romantikleşmesinde ve sata olarak kullanmak istemesinden kime hizmet ettiği anlaşılmaktadır. Durup dururken bizi her ızdırıp anımızda destekleyen, her millî meselemizde bizim yanımızda olan Pakistan'ı zalim bir devlet diye empoze etmek nereden akıllarına geldi acaba? Acaba Türkiye'de birkaç vatan haini çıkıp, vatanın şu veya bu böylesini koparmak, parçalamak ve şu ve ya bu devletin önüne yem diye atmak istese Türk milleti ve onun millî kuvvetleri ne yapardı? Bay dönmenin gazetesi de çıkıp hâlâ insancılık pozuna bürünür müydü?

Şimdiye kadar, akla gelmedik şekillere bürünen bu gazeteden herşey beklenir. 12 Marttan önce, komünist hareketlerin şakşakası olup, ondan sonra kolaylıkla onların karşısına geçebilmiştir. Bu ustalıklı dönüşün de kimse farkında olmamıştır. Okuyucu belki de şu satırların Milliyet'te çıktığına zor inanacaktır. Ama gerçek odur ki bu gazete daha betelerlerini de yazmıştır

«..... Toplum temel yapısından gelen sancılarla kıvrandıkça yüzeydeki çatırtıları «bölücülük, kıskırtıcılık» diye adlandırmak, arkasından da kardeş kanı akmasını gerektirir»

le demir yumruk istemek artık faşizmin klasikleşmiş yolu oldu. Türkiye'de geçen yıl, anlaşılmış albaylardan kitaplı Mc Carthy'lere esnaf temsilcilerinin den üniversite rektörlerine kadar bu boruları çalan çok kişiye rastlandı... Türkiye'de hiçbir söz «devrim» sözü kadar soysuzlaşmadı. Şapka devriminin de adı «Devrim» Çin'de olup bitenlerin de... (Milliyet,

Mümtaz Soysal, 3 Ocak 1971 Shf. 2).

Yine Milliyette yer alan şu satırlar daha çok şaşırtıcıdır. «Gerçek soyguncuların bu gençler olup olmadığı ikinci derece önemlidir. Asıl önemli olan, 23 yaşındaki bir gencin suçlu dahi olsa, 1971 Türkiye'sinde bir numaralı halk düşmanı haline getirilmesidir. Bu gençler her ne yapmışlarsa kendi inançlarına göre Türk toplumunun yararına diye dü-

şündüklerinden yapmışlardır. (yani satılmışlıkları yok demek istiyor. (1) İster Deniz Gezmiş ve Arkadaşları olsun, ister şiddet kullanımlarını körükleyen öteki gençler olsun, değerlendirme yaparken bir noktaya dikkat etmek gerekir: Bu hareketler belki kendi amaçlarına ters düşmüştür, belki karşıt oldukları güçlerin işine yaramış ve Türkiye'yi geriye götürecektir hesaplara ortam hazırlamıştır... Şimdi bütün Türkiye, kanun önündeki objektif suçlulukları var olabilsede, subjektif suçlulukları herhalde ağır olmayan gençleri «bir numaralı ilân etmekle meşgul. Büyük suçlular karşısında çömertçe kullanılabilen bir toplumsal hoşgörü ve anlayışın, nihayet 20 yaşlarını yaşayanlardan birden bire sakınıldığı sezilmektedir.» (Milliyet, İsmail Cem, 24 Ocak 1971)

Milliyet'in yazarı İsmail Cem acaba, bu satırları yazarken komünist ülkelerden gelen silahlarla donatılmış it sürüsünün cinayetlerini neden görmezlikten gelmiştir? Üniversitelerin birer silah deposu haline getirilişini, üniversitelerde millî-

yetgi avının meşrulaştırılması, küçük çocukların rehine tutulmasını, insanların kaçırılmasını vicdanın hangi kör kuyusuna atmıştır? O zaman çıkıp üniversitede kursunlanan Özmenlere, İmamoğullarına, Kılıçkiranlara Güçlülere ağıt yakamayan küflü kalemler, ne den birkaç çapulcuya karşı «baran millî nefreti çok görüyorlar? Aynı yolun yolcusu olan Milliyet'in yazarından lehlerinde yazamayacağına göre, tarafsızlık pozunda hissettiklerini söylemesi normal karşılanmalıdır.

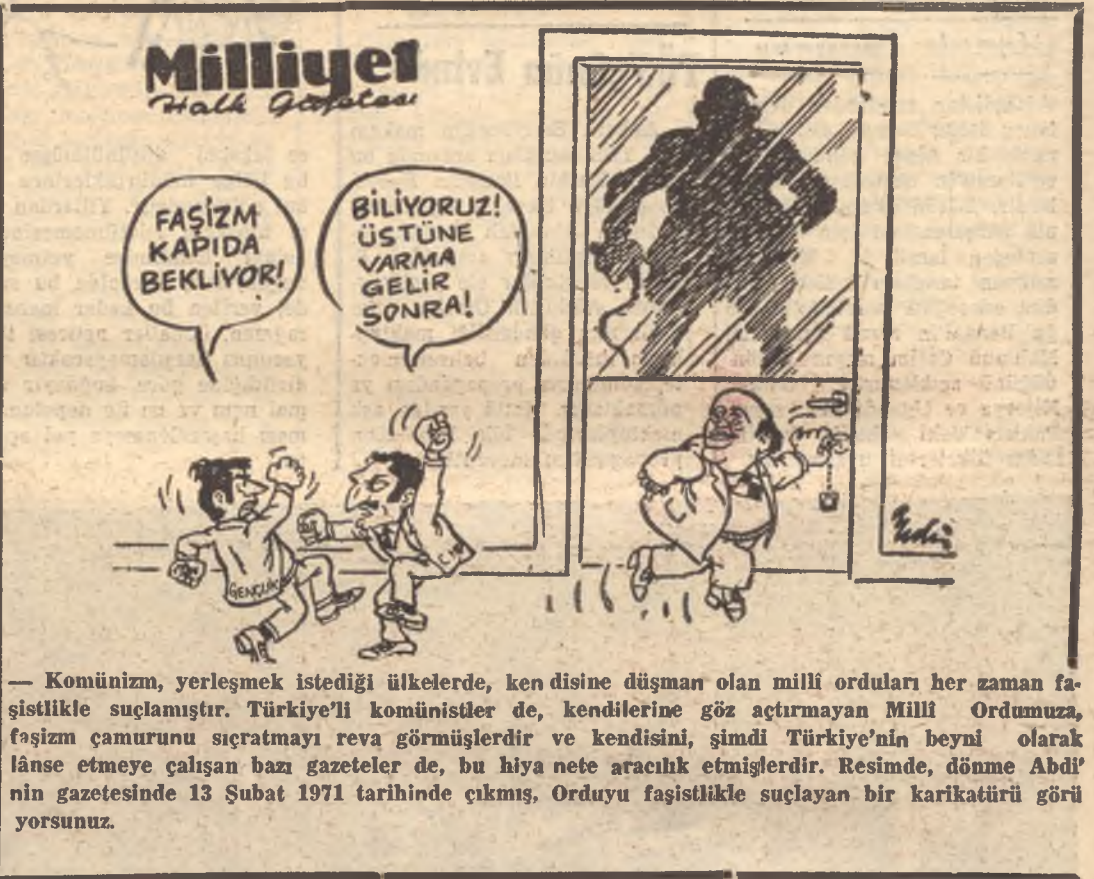
Milliyet Gazetesi, Orta-Doğu Teknik Üniversitesinde vatana ihanet safında ölen bir düşman ajanıyla, Türk vatanının bekçisi şehid Mevlüt Meriçi aynı gösterme ihanetinin failidir. Ve Mevlüt Meriçi'ye «bilinçsiz bir savaşın neferi» deme küstahlığını gösterebilmiştir.

Yahudi güdümündeki gayri millî basının temsilcilerinden Milliyet, acaba, şimdiki maskeli pozunu ne kadar devam ettirebilecektir? Ve okuyucusunu ne kadar aldatabilecektir? Hele milletin gerçek düşmanlarını tanımaya hızla devam ettiği bugünlerden sonra.....

ğundan «açışından sonra tarihin üçüncü büyük göçü olarak niteleniyor.»

İSMAİL CEM
(Milliyet, 12 Eylül 1971)
Görülüyor ki Milliyet'in iki büyük göçü Yahudilerin hayatlarında vuku bulmuş olanlar-

— Komünizm, yerleşmek istediği ülkelerde, kendisine düşman olan millî orduları her zaman faşistlikle suçlamıştır. Türkiye'li komünistler de, kendilerine göz açtırmayan Millî Ordumuza, faşizm çamurunu sıratmayı reva görmüşlerdir ve kendisini, şimdi Türkiye'nin beyni olarak lâne etmeye çalışan bazı gazeteler de, bu hiya nete aracılık etmişlerdir. Resimde, dönme Abdî'nin gazetesinde 13 Şubat 1971 tarihinde çıkmış, Orduyu faşistlikle suçlayan bir karikatürü görüyorsunuz.

BASININ RUHUNDAKİ ÇİRKEF

Türkiye'de ilk defa neşredilen ve bir Yahudi tarafından çıkarılan gazete ile, basının ruhunda bir çirkef birikmeye başlamıştır. Din düşmanlığı. Kesif bir batılılaşma propagandasının içerisinde temsilci plâvı gibi sunulan bu çirkef, o günden bu güne, pek çok aydını ne yazık ki, inandırmıştır. Yahudi güdümüne basına göre, ne kadar geriliğimiz varsa, dindendir Din adamındandır. Bu iddiaların ispat edilmesi için uydurma haberler neşredilmiş, düzme olaylar çıkarılmıştır. Artık herkes tarafından bilinen bir misal olmak üzere, keçisi çalınan müftü için, «Müftü keçi çaldı» diye haberler uydurulmuştur. Bugün de aynı basın, değişik yollarla dine ve din adamına düşmanlık telkin etme'nin önemli prensip adanmaktadır.

Bunlardan; başladığı «5000 Masonun İsmi Açıklayoz» yazı serisini aniden kesen ve daha sonra da Çağaloğlu'nda matbaa sahibi olan birisi, filmi halkın nefret ve protestosuna sebep olan «Gâvur İmam»ı tefrikaya başlamıştır.

Bunlardan bir diğeri, imamı küçük düşürebilmek için, uydurma bir imam ile karısını bulmuş ve günlerce «İmamın Karısı» diye reklâm yapmıştır.

Bir başkası ise, her Allah'ın günü ya haber olarak, ya fıkrâ olarak, ya da röportaj olarak dine ve din adamına hayasızca tecavüzü prensip edinmiştir. Özbeöz İslâm'ın şairi olan Yunus'tan bahsederken bile, müzmin din düşmanlığı hastalığından kurtulamamıştır. Son günlerde dinî ve millî ideallere dönüşü görüp, kriz-

ler geçiriyor olmalı ki aydını, orduyu ve hükümet üyelerini, din adamının aleyhine sevk edebilmek düşüncesiyle, mesullü yeti çok şüpheli bazı haberleri «Ata'nın resmini yırtan İmam tutuklandı» gibisinden mal bulmuş mağribi gibi sayfalarına geçirmektedir.

Bugüne kadar, «gericilik, irtica» adına dine, dinî müesseselere ve din adamına, yapılmadık hakaret kalmamıştır. Halk bütün bunları nefretle takip etmiş ve yetkililerden, bu hayasız propagandayı durdurmalarını beklemiştir. Ama sadra şifa veren bir hareket görememiştir. Ve kâbarın kinini, hissi protestolarla söndürmek istemiştir. Bu protestolar, Yahudi güdümüne basına ve irtica simsarlarına yeni mal zeme olmuştur. Hala da bu durum devam etmektedir.

Lin Piao'nun Yoldaşına Göre Ortanın Solu ve Altı Ok

Bir aralık belki de bir dil sürçmesi olarak ortaya atılan «Ortanın Solu» sloganı, Bülent Ecevit gibi değerli bir bayraktarın da bulmasına rağmen, hâlâ yerleşmiş değildir. Çünkü ortanın solunun nerede başlayıp nerede bittiğini, bizat parti başkanı da açık, kesin bir prensip olarak formüle etmiş değildir. Fazla olarak bu belirsizlik parti zirve ve kademelerinde parçalanmalar yaratmış, Partiyi geri plana doğru itmiştir. Çünkü temel prensip gibi kullanılan vuzuhsuz veya sınırsız sloganlar, ancak parçalanmalara yol açarlar. Kaldı ki partinin programında yer alan altı ok da zaman içinde işlenememiş, izah edilememiştir. CHP hiçbir zaman iştirak ve yön tayin edici aydın varatamamıştır. Hattâ bu altı ok'a artık eskimiştir, denilebilir.»

SEVKET SÜREYYA AYDEMİR. (Cumhuriyet, 13 Eylül 1971)